

Funded by
the European Union

ชุดข้อมูลการพัฒนาที่ยั่งยืน

จังหวัดระยอง

คำชี้แจง

รายงาน SDG Profile ฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยได้รับการสนับสนุนด้านการเงินจากสหภาพยุโรป (EU) ภายใต้โครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ในประเทศไทย (Strengthening SDG Localisation in Thailand Project) ของโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)

รายงานฉบับนี้จัดทำโดยนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญจากศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) โดยได้รับการให้คำปรึกษาทางวิชาการจากสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) และผ่านการทบทวนทางวิชาการโดย UNDP ประเทศไทย

ข้อค้นพบ การตีความ และข้อสรุปที่ปรากฏในเอกสารฉบับนี้เป็นความเห็นของผู้เขียน และมิได้สะท้อนมุมมองของสหภาพยุโรป สหประชาชาติ รวมถึง UNDP หรือประเทศสมาชิกสหประชาชาติแต่อย่างใด

เกี่ยวกับ UNDP

UNDP เป็นองค์กรชั้นนำแห่งสหประชาชาติที่มุ่งมั่นยุติความอยุติธรรมอันเกิดจากความยากจน ความเหลื่อมล้ำ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ด้วยเครือข่ายผู้เชี่ยวชาญและภาคีความร่วมมือที่กว้างขวางครอบคลุม 170 ประเทศ เราร่วมช่วยเหลือประเทศต่าง ๆ ในการสร้างแนวทางแก้ไขปัญหาที่บูรณาการและยั่งยืนเพื่อผู้คนและโลกใบนี้ ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ undp.org หรือติดตามได้ที่ @UNDP

โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)
อาคารสหประชาชาติชั้น 12 ถนนราชดาเนินนอก
กรุงเทพมหานคร 10200 ประเทศไทย
โทร: 02 288 3350

undp.thailand@undp.org www.th.unpd.org

UNDP Thailand

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) 148 ถนนเสรีไทย
แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

sudsesc@nida.ac.th

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)
565 ซอยรามคำแหง 39 (เทพลีลา) เขตวังทองหลาง
กรุงเทพมหานคร 10310 ประเทศไทย
โทร: 02 718 5460

www.tdri.or.th

tdri.thailand @tdri_thailand

กิตติกรรมประกาศ

UNDP ประเทศไทยขอขอบคุณบุคคลและองค์กรต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วมในการจัดทำรายงานฉบับนี้ และขอขอบคุณเป็นพิเศษต่อคณะกรรมการกำกับดูแลโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ในประเทศไทย ระยะที่ 2 ซึ่งมีสหภาพยุโรป กระทรวงมหาดไทย และ UNDP ประเทศไทย เป็นประธานร่วม; กระทรวงการต่างประเทศ; สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ; สำนักงานสถิติแห่งชาติ; กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม; กระทรวงศึกษาธิการ; กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์; และกระทรวงแรงงาน

UNDP ประเทศไทยขอขอบคุณผู้ว่าราชการจังหวัด สำนักงานจังหวัด หน่วยงานราชการส่วนภูมิภาค ตลอดจนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน องค์กรภาคประชาสังคม สถาบันการศึกษา และกลุ่มเปราะบาง ที่ได้ให้ข้อมูลและข้อคิดเห็น ตลอดจนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่ยั่งยืนของจังหวัดผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมตลอดการจัดทำรายงานฉบับนี้

เจ้าหน้าที่ UNDP ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญยิ่งตลอดกระบวนการจัดทำรายงานฉบับนี้ ได้แก่

นีฟ คอลิเออร์ สมิธ	Resident Representative
อิริน่า กอร์ยูโนว่า	Deputy Resident Representative
กานต์ รามอินทรา	Head of Programme
อมรวรรณ เรศานนท์	Project Manager, SDG-Localisation
พิทยารัตน์ โง่นสุข	Project Coordinating Associate
จีจี้ สฤษดิชัยนันทา	Project Associate
กานท์กลอน รักธรรม	Head of Strategic Communications and Engagement
สุกันยา ทองธำรง	Integrated Programme Analyst
พีรณัฐ สุปินานนท์	Results Based Management and Monitoring and Evaluation Analyst
ณัฐสุดา สุวัฒนบรรพต	Management and Oversight Analyst
ธิดาพร วารีนิล	Programme Associate
ศุภณัฏฐ์ คำฟั่น	Executive Associate
อรอนงค์ วุฒิมงคลกุล	Procurement Associate

คณะที่ปรึกษา ประกอบด้วย

ศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)

ศ.ดร.วิสาขา ภู่จินดา	รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
รศ.ดร.สาวิตรี คทวณิช	ผู้อำนวยการศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง
ธนัตถ์ลักษณ์ มี้เจริญ	ผู้จัดการศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง
ดร.วิมลพันธุ์ ถาวรประเสริฐ	นักวิจัยศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง
ธฤษณุ เมธาวุฒิสกุล	นักวิจัยศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียง

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)

ดร.สุเมธ องกิตติกุล	รองประธานสถาบัน และผู้อำนวยการวิจัยด้านนโยบายการขนส่งและโลจิสติกส์
นันทชาติ รัตนบุรี	นักวิจัย
ศุภวิชญ์ สันทัดการ	นักวิจัย
ชัยพร ชุ่มบุญชู	นักวิจัย
นภสินธุ์ คามะปะโส	นักวิจัย
กิตติยา ยิษฐาณิชกุล	นักวิจัย
วรินทร เกษสยม	นักวิจัย
รติยากร ดำรงศักดิ์	นักวิจัย
ธิฌาร์ลี เกิดประทุม	นักวิจัย
ชุติมา ทองชมภู	เลขานุการ

รู้จัก SDGs

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) คือ 17 เป้าหมายระดับโลกที่เชื่อมโยงกัน เพื่อเป็นแนวทางร่วมกันในการสร้างสันติภาพและความเจริญรุ่งเรืองแก่ผู้คนและสิ่งแวดล้อมทั่วโลก

เป้าหมายที่ 1
ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่
(No Poverty)

เป้าหมายที่ 2
ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน (Zero Hunger)

เป้าหมายที่ 3
สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย
(Good Health and Well-Being)

เป้าหมายที่ 4
สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Quality Education)

เป้าหมายที่ 5
บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง (Gender Equality)

เป้าหมายที่ 6
สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำดื่มและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน (Clean Water and Sanitation)

เป้าหมายที่ 7
สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานรูปแบบใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา
(Affordable and Clean Energy)

เป้าหมายที่ 8
ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมและยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพและการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน (DecentWork and Economic Growth)

เป้าหมายที่ 9
สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม (Industry, Innovation and Infrastructure)

เป้าหมายที่ 10
ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ
(Reduced Inequalities)

เป้าหมายที่ 11
ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน (Sustainable Cities and Communities)

เป้าหมายที่ 12
สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน (Responsible Consumption and Production)

เป้าหมายที่ 13
ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น (Climate Action)

เป้าหมายที่ 14
อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
(Life Below Water)

เป้าหมายที่ 15
ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นฟูสภาพดินและหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ (Life on Land)

เป้าหมายที่ 16
ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ (Peace, Justice and Strong Institutions)

เป้าหมายที่ 17
เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
(Partnerships for the Goals)

ทำความรู้จักการพัฒนาที่ยั่งยืนในรูปแบบวิดีโอโมชันกราฟิกโดยสแกนคิวอาร์โค้ด

บทสรุป

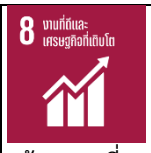
จังหวัดระยองเป็นจังหวัดในภาคตะวันออกของไทยที่มีลักษณะความเป็นเมืองอุตสาหกรรมพร้อมกับสภาพแวดล้อม สังคม และทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย มีบริบทด้านเศรษฐกิจที่น่าสนใจคือ การเป็นเมืองอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ การเกษตร การประมง และการท่องเที่ยวชายฝั่งซึ่งเป็นตัวขับเคลื่อน และมีบริบทด้านสังคมที่สำคัญคือ ความหลากหลายของประชากร มีทั้งประชากรดั้งเดิมในพื้นที่ แรงงานนอกระบบและประชากรแฝงจำนวนมาก นอกจากนี้ บริบทด้านสิ่งแวดล้อมที่เป็นจุดเด่น คือ มีทุนทรัพยากรธรรมชาติ แต่ต้องเผชิญความท้าทายด้านการจัดการมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม มลพิษทางอากาศ การกัดเซาะชายฝั่ง การจัดการขยะและของเสีย

จังหวัดระยองมีตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนจำนวน 164 ข้อ จากจำนวนทั้งหมด 251 ข้อ ตามหลักเกณฑ์ขององค์การสหประชาชาติที่เข้าข่ายในการวิเคราะห์ระดับจังหวัด อย่างไรก็ตาม มีตัวชี้วัดเพียง 58 ข้อ ที่เหมาะสมและสามารถติดตามประเมินผลเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยในระดับประเทศได้ โดยพิจารณาข้อมูลที่ปรากฏในฐานข้อมูลของภาครัฐส่วนกลางที่เปิดเผยทั้งในระดับประเทศและจังหวัด

จากการวิเคราะห์ผลในเชิงสถิติของตัวชี้วัด สามารถสรุปผลการดำเนินงานตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ในภาพรวมได้ดังนี้

ตารางที่ 1: สรุปผลการดำเนินงานของจังหวัดระยอง

ระดับ A (ผลการดำเนินงานสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ)	 เป้าหมายที่ 1 ความยากจนต้องหมดไป เป้าหมายที่ 2 ความอดอยากต้องหมดไป เป้าหมายที่ 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ เป้าหมายที่ 5 ความเท่าเทียมทางเพศ เป้าหมายที่ 9 อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน เป้าหมายที่ 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 16 สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง เป้าหมายที่ 17 ร่วมมือเพื่อพิชิตเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน
ระดับ B (ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศไม่เกินร้อยละ 10)	 เป้าหมายที่ 3 สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี เป้าหมายที่ 7 พลังงานสะอาด ราคาถูก	

ระดับ C (ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20)	 เป้าหมายที่ 8 งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโต
ระดับ D (ผลการดำเนินงานต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศมากกว่าร้อยละ 20)	 เป้าหมายที่ 12 บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ เป้าหมายที่ 13 แก้ปัญหาโลกร้อน เป้าหมายที่ 15 ชีวิตบนบก
ไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้	 เป้าหมายที่ 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย เป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำ เป้าหมายที่ 14 ชีวิตในน้ำ

ในการจัดทำชุดข้อมูลการพัฒนาที่ยั่งยืนครั้งนี้ ได้มีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดระยองต่อประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนเพิ่มเติม พบว่าประเด็นที่ประชาชนคิดเห็นว่าเป็นประเด็นเร่งด่วน 5 อันดับแรก ประกอบด้วยเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 13 (แก้ปัญหาโลกร้อน) 16 (สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง) 12 (บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ) 1 (ความยากจนต้องหมดไป) และ 14 (ชีวิตในน้ำ) ตามลำดับ โดยหากพิจารณาผลการดำเนินงานตัวชี้วัดควบคู่กัน จะมีรายละเอียดดังตารางที่ 2

โดยจากการสังเคราะห์ผลในเชิงสถิติของตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน และผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนพบว่า จังหวัดระยองมีโอกาสและประเด็นท้าทายที่ต้องการทรัพยากรและความร่วมมือในการพัฒนาในหลายประเด็น อาทิ การยกระดับธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมของประชาชน (SDG 16) การขับเคลื่อนเศรษฐกิจสู่ความรับผิดชอบและกระจายผลประโยชน์มากขึ้น (SDG 1, 8, 10, 12, 13, 14 และ 15) การสร้างสมดุลระหว่างภาคอุตสาหกรรมและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ (SDG 3, 6, 9, 13, 14 และ 15)

ตารางที่ 2: จุดเน้นการพัฒนา 5 ลำดับแรก โดยพิจารณาจากผลการดำเนินงานตัวชี้วัดและการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน

ผลการดำเนินงาน	ประเด็นจำเป็นเร่งด่วน 5 ลำดับแรก	ประเด็นที่ทำได้ดี	ประเด็นที่ยังท้าทาย
ระดับ A สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ		• สัดส่วนประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนของประเทศ • สัดส่วนคนจนเป้าหมาย (TPMAP)	• จำนวนผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ
		• จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ • สัดส่วนผู้ต้องขังที่ศาลยังไม่พิพากษา • จำนวนคดีอาวุธปืนและวัตถุระเบิด	• คดีฆ่าและทำร้ายผู้อื่นจนถึงแก่ความตาย • คดีพยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย และข่มขืนกระทำชำเรา
ระดับ D ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศมากกว่าร้อยละ 20		-	• อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์
		-	• จำนวนผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ • ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
ไม่มีข้อมูล		-	-

อภิธานศัพท์

ตารางที่ 3: รายการอภิธานศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

คำศัพท์	ความหมาย
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)	เป้าหมายการพัฒนา 17 ข้อที่องค์การสหประชาชาติกำหนดขึ้น เพื่อให้ประเทศสมาชิกใช้เป็นกรอบร่วมกันในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ภายในปี พ.ศ. 2573
ตัวชี้วัด SDG (SDG Indicator)	ตัวชี้วัดที่ใช้ติดตามความก้าวหน้าของแต่ละเป้าหมาย รวมทั้งสิ้น 251 ตัวชี้วัด แสดงด้วยเลขสามระดับ เช่น 3.9.1 หมายถึง เป้าหมายที่ 3 เป้าประสงค์ที่ 9 ตัวชี้วัดที่ 1 ส่วนตัวอักษร a b c (เช่น 1.b.1) หมายถึง เป้าประสงค์ด้านวิธีการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมาย
ชุดข้อมูลการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับจังหวัด (SDG Profile)	ชุดข้อมูลที่รวบรวมผลลัพธ์ตามตัวชี้วัด SDG บริบทการพัฒนา และความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัด เพื่อใช้เป็นเครื่องมือติดตามผลและวางแผนพัฒนาของหน่วยงานในพื้นที่
การขับเคลื่อน SDG ในระดับพื้นที่ (SDG Localisation)	การแปลงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนระดับโลกให้เป็นแนวทางปฏิบัติที่สอดคล้องกับบริบท ปัญหา และแผนพัฒนาของแต่ละพื้นที่
ตัวชี้วัดที่เหมาะสมกับบริบทจังหวัด	ตัวชี้วัดที่สามารถปรับใช้ติดตามผลในระดับจังหวัดได้ (ไม่นับรวมตัวชี้วัดที่ออกแบบไว้สำหรับการติดตามระดับนานาชาติหรือระดับประเทศเท่านั้น)
ตัวชี้วัดที่มีข้อมูลพร้อมประเมินผล	ตัวชี้วัดที่มีข้อมูลเปิดเผยต่อสาธารณะเพียงพอต่อการติดตามและเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของประเทศ

รายการตัวย่อ

ตารางที่ 4: รายการตัวย่อที่เกี่ยวข้อง

คำย่อ	คำเต็ม
ATMs	Automated Teller Machines (เครื่องเบิกเงินอัตโนมัติ)
CVM	Chain Volume Measures (แบบปริมาณลูกโซ่)
EU	European Union (สหภาพยุโรป)
FIES	Food Insecurity Experience Scale (ขนาดของประสบการณ์ด้านความไม่มั่นคงทางอาหาร)
GDP	Gross Domestic Product (ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ)
GPP	Gross Provincial Product (ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด)
HIV	Human Immunodeficiency Virus (เชื้อไวรัสเอชไอวี)
M	Mean (ค่าเฉลี่ย)
NCD	Non-Communicable Diseases (โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง)
NT	National Test (การประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ)
PM10	Particulate Matter 10 (ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 10 ไมครอน)
PM2.5	Particulate Matter 2.5 (ฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน)
S.D.	Standard Deviation (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)
SDGs	Sustainable Development Goals (เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน)
SEZ	Special Economic Zone (เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ)
TDRI	Thailand Development Research Institute (สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย)
TPMAP	Thai People Map and Analytics Platform (ระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคนแบบชี้เป้า)
UNDP	United Nations Development Programme (โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ)
WHO	World Health Organization (องค์การอนามัยโลก)
ป.	ประถมศึกษาปีที่
ม.	มัธยมศึกษาปีที่
สช.	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน
อบจ.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด
อบต.	องค์การบริหารส่วนตำบล
อปท.	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

บทนำ

รายงานความก้าวหน้าชุดข้อมูลการพัฒนาที่ยั่งยืนจังหวัดระยองฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ในประเทศไทย ระยะที่ 2 (Strengthening SDG Localisation in Thailand Phase II) ภายใต้การสนับสนุนจากสหภาพยุโรป (EU) และโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติประจำประเทศไทย (UNDP) โดยได้รับความร่วมมือจากรัฐบาลไทย ผ่านกระทรวงมหาดไทย กระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) และศูนย์ศึกษาการพัฒนาที่ยั่งยืนและเศรษฐกิจพอเพียงสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA) เป็นที่ปรึกษาและพัฒนาชุดข้อมูลการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Profile) เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดการสร้างเครื่องมือติดตามผลการพัฒนา เสริมศักยภาพของบุคลากร ให้แก่หน่วยงานในระดับพื้นที่ และสร้างความตระหนักรู้ในการใช้งาน SDG Profile เพื่อการบริหารจัดการและวางแผน โดยมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals, SDGs) และการพัฒนาจังหวัดในทุกมิติ

รายงานฉบับนี้ นำเสนอภาพรวมบริบทการพัฒนาที่ยั่งยืนของจังหวัดระยอง ผ่านมุมมองของตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ (SDG indicators) ที่จัดเก็บในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2558 - 2568) และแสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566 - 2570 และมุมมองของภาคประชาชนต่อประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อจังหวัดระยอง ผลของการประเมินภาพรวมในระดับเป้าหมายและระดับตัวชี้วัดจะช่วยให้หน่วยงานภาครัฐรวมทั้งภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเห็นถึงระดับการพัฒนาของจังหวัด และนำไปสู่การผลักดันโครงการพัฒนาที่ยั่งยืนในประเด็นที่จำเป็นต่อไปในอนาคต รวมทั้งช่วยให้เห็นถึงช่องว่างในการพัฒนากระบวนการติดตามและประเมินผลได้อย่างชัดเจนมากขึ้น

สารบัญ

หน้า

ข้อมูลพื้นฐานและสถิติสำคัญ 13
จุดเน้นและลำดับความสำคัญของการพัฒนาจังหวัดระยอง 15
ผลลัพธ์ตามตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 18
เสียงจากประชาชน 44
นัยจากผลลัพธ์จากตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืนและการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน ... 49
ช่องว่างและโอกาสในการพัฒนา 55

ภาคผนวก ก รายการตัวชี้วัดและชื่อชุดข้อมูลที่สอดคล้องกับบริบทจังหวัดระยอง 60
ภาคผนวก ข ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน 76

ข้อมูลพื้นฐานและสถิติสำคัญ

จังหวัดระยองเป็นจังหวัดชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งในฐานะพื้นที่เศรษฐกิจอุตสาหกรรมหลักของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) พื้นที่เกษตรกรรมและประมงที่มีศักยภาพ พื้นที่ท่องเที่ยวทางทะเลและวัฒนธรรม รวมถึงเป็นพื้นที่ที่มีทุนทางประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่โดดเด่น

อย่างไรก็ตาม การเติบโตอย่างรวดเร็วของจังหวัดระยองส่งผลให้เกิดความท้าทายหลายมิติ ทั้งการสร้างสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจกับคุณภาพชีวิตของประชาชน การลดความเหลื่อมล้ำด้านรายได้และโอกาส การจัดการผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การบริหารจัดการน้ำและโครงสร้างพื้นฐาน ตลอดจนการรองรับความเปลี่ยนแปลงด้านประชากร เมือง และแรงงาน

ภูมิศาสตร์

จังหวัดระยองตั้งอยู่ในภาคตะวันออกของประเทศไทย มีพื้นที่ 3,552 ตารางกิโลเมตร ประกอบด้วย 8 อำเภอ 54 ตำบล และ 439 หมู่บ้าน รวมถึงมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 68 แห่ง ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบสลับที่ดอน มีภูเขาเตี้ยทางด้านเหนือและด้านตะวันออก และพื้นที่ลาดต่ำลงสู่อ่าวไทยทางตอนใต้

ภูมิประเทศข้างต้นส่งผลให้จังหวัดระยองมีรูปแบบการใช้ประโยชน์พื้นที่ที่หลากหลาย โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ถูกใช้เพื่อการเกษตรกรรม พื้นที่อุตสาหกรรมในรูปแบบนิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ซึ่งสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจสูง พื้นที่เมือง พื้นที่ป่าและอนุรักษ์ ตลอดจนพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่มีแนวชายฝั่งยาวกว่า 100 กิโลเมตร เป็นรากฐานสำคัญสำหรับกิจกรรมการท่องเที่ยว การประมง และอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารทะเล

ประชากรและชุมชน

ในปี 2568 จังหวัดระยองมีประชากรตามทะเบียนราษฎรทั้งสิ้น 789,730 คน แบ่งเป็นเพศชาย 386,293 คน และเพศหญิง 403,437 คน (กรมการปกครอง, 2568) โดยมีลักษณะกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่เขตเมืองและอุตสาหกรรม และมีแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงจากสังคมเกษตรกรรมและประมงชายฝั่ง ไปสู่สังคมเมืองและสังคมอุตสาหกรรมมากขึ้น

จังหวัดระยองมี “ประชากรแฝง” ซึ่งเป็นกลุ่มแรงงานจากจังหวัดอื่นที่เข้ามาพำนักเพื่อทำงานในนิคมอุตสาหกรรมและภาคบริการ กระจุกตัวในเขตเมืองและพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม โดยข้อมูลอย่างเป็นทางการในปี 2565 รายงานจำนวนประชากรแฝงราว 266,800 คน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, จำนวนประชากรแฝง จำแนกรายจังหวัด, 2565) ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติอาจสูงถึง 500,000 คน (คิดเป็นเกือบ 65% ของประชากรตามทะเบียนราษฎร) (สำนักงานจังหวัดระยอง, 2569)

มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดระยอง (GPP) ในปี 2566 มีมูลค่า 1,083,861 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 5.90 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ มีขนาดใหญ่เป็นลำดับ 3 ของประเทศ โดยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (GPP Per Capita) อยู่ที่ 942,205 บาท สูงที่สุดในประเทศ (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด, 2566)

จังหวัดระยองมีบทบาทในฐานะเมืองอุตสาหกรรมที่สำคัญ สะท้อนผ่านมูลค่าภาคอุตสาหกรรมที่คิดเป็นสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 78.69 ตามมาด้วยภาคบริการร้อยละ 18.86 และภาคการเกษตรร้อยละ 2.45 ของ GPP

อย่างไรก็ดี พื้นที่ร้อยละ 50 ของจังหวัดถูกใช้ในภาคการเกษตร รวมถึงมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ เช่น การประมงและเศรษฐกิจชายฝั่ง การท่องเที่ยว ที่กระจายรายได้และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประชาชนนอกภาคอุตสาหกรรม

จังหวัดระยองมีผู้มีงานทำจำนวน 669,284 คน แรงงานส่วนใหญ่ร้อยละ 81.07 อยู่ในภาคนอกเกษตรกรรม โดยเฉพาะสาขาการผลิตอุตสาหกรรม อัตราการว่างงานอยู่ในระดับต่ำเพียงร้อยละ 1.44 และมีแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้ทำงานจำนวน 100,285 คน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานจากเมียนมา ลาว และกัมพูชา (สำนักงานจังหวัดระยอง, 2569)

จุดเน้นและลำดับความสำคัญของการพัฒนาจังหวัดระยอง

จุดเน้นและลำดับความสำคัญของการพัฒนาจังหวัดระยอง อ้างอิงจากแผนพัฒนาจังหวัดระยอง (พ.ศ. 2566 – 2570) (สำนักงานจังหวัดระยอง, 2569) ซึ่งมีการระบุถึงเป้าหมายสู่ “การพัฒนาที่สมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน” ผ่านการกำหนดประเด็นการพัฒนาจังหวัด จำนวน 6 ประเด็นการพัฒนา

บริบทด้านเศรษฐกิจ

จังหวัดระยองเป็นฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศ โดยเฉพาะอุตสาหกรรมปิโตรเคมี พลังงาน ยานยนต์ และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ซึ่งเชื่อมโยงโดยตรงกับบทบาทของจังหวัดในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor: EEC) โดยแผนพัฒนาจังหวัดระยองให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การส่งเสริมความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ประเด็นที่น่าสนใจ

- โครงสร้างเศรษฐกิจที่พึ่งพาภาคอุตสาหกรรมสูงทำให้จังหวัดระยองเผชิญกับความท้าทายด้านการกระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ โดยแม้จังหวัดมี GPP และ GPP ต่อหัวสูงติดอันดับต้นของประเทศ แต่รายได้และมูลค่าทางเศรษฐกิจจำนวนมากมาจากอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ซึ่งไม่กระจายสู่ครัวเรือนหรือเศรษฐกิจชุมชนในสัดส่วนเดียวกัน ข้อมูลบริบทจังหวัดระบุถึงลักษณะ “เกาะความมั่งคั่ง” หรือ Enclave Economy ที่พื้นที่นิคมอุตสาหกรรมมีความมั่งคั่งสูง ขณะที่พื้นที่เกษตรและท่องเที่ยวชุมชนบางส่วนยังมีรายได้ครัวเรือนต่ำและเกิดความเหลื่อมล้ำเชิงพื้นที่
- แม้ภาคอุตสาหกรรมจะมีมูลค่าสูงถึงร้อยละ 78.69 ของ GPP (SDG 9.2.1) แต่ภาคการเกษตร การประมงชายฝั่ง การท่องเที่ยว พาณิชยกรรม และบริการ เป็นกิจกรรมที่มีบทบาทต่อการจ้างงานและเป็นแหล่งรายได้สำคัญ นำไปสู่ประเด็นการพัฒนาที่ 1 2 และ 6 ของแผนพัฒนาจังหวัดระยอง ซึ่งเป็นแผนการพัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล (SDG 2.3.1, 2.3.2, 2.4.1) พัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (SDG 8.9.1) เพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาคพาณิชยกรรมและการบริการ ส่งเสริมให้เกิดการกระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้ครอบคลุมประชาชนทุกกลุ่ม (SDG 8.5.2, 10.1.1) ควบคู่กับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่ผลิตอย่างรับผิดชอบต่อสังคม (SDG 12.4.2)

บริบทด้านสังคม

จังหวัดระยองเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นเมืองและอุตสาหกรรมสูง ดึงดูดให้เกิดการย้ายถิ่นของแรงงานทั้งจากจังหวัดและประเทศข้างเคียงเข้ามาแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจในพื้นที่จังหวัดระยอง นำไปสู่การกระจุกตัวอย่างหนาแน่นในพื้นที่อุตสาหกรรมฝั่งตะวันตก ในขณะที่ฝั่งตะวันออกประชากรยังเบาบางและมีลักษณะเป็นชุมชนเกษตรกรรม นำไปสู่ความพยายามในการแก้ไขปัญหาประชากรแฝงและการยกระดับคุณภาพชีวิตให้เกิดความปลอดภัย

ประเด็นที่น่าสนใจ

- การมีประชากรแฝงและแรงงานย้ายถิ่นจำนวนมากเป็นความท้าทายต่อการบริหารจัดการจังหวัด โดยเฉพาะการจัดบริการสาธารณะให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่อยู่อาศัยจริง ประเด็นดังกล่าวเชื่อมโยงโดยตรงกับเป้าหมายสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (SDG 3) การศึกษาที่มีคุณภาพ (SDG 4) งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโต (SDG 8) ลดความเหลื่อมล้ำ (SDG 10) และเมืองและชุมชนที่ยั่งยืน (SDG 11) โดยปัจจุบันมีการแต่งตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาประชากรแฝง มีหน้าที่รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลประชากรให้ตรงกับความเป็นจริง เพื่อจัดสรรบริการสาธารณะได้อย่างเหมาะสม
- การตกหล่นและเข้าไม่ถึงบริการสาธารณะของกลุ่มประชากรแฝง รวมถึงการขยายตัวของเมือง ส่งผลให้ความปลอดภัยเป็นความท้าทายหนึ่งของจังหวัด ทั้งอุบัติเหตุทางถนน (SDG 3.6.1) ยาเสพติด (SDG 3.5) เหตุอาชญากรรม (SDG 16.1.1, 16.1.3, 16.2.2, 16.3.1) และความเสี่ยงจากสารเคมีหรือวัตถุอันตรายในพื้นที่อุตสาหกรรม (SDG 3.9.1) แผนพัฒนาจังหวัดระยองได้จัดหมวดข้อมูลด้านสังคมและความมั่นคงไว้โดยครอบคลุมประเด็นศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม สุขภาพและสาธารณสุข การศึกษา สังคม และความมั่นคง รวมถึงมีตารางข้อมูลเกี่ยวกับสถิติคดีอาญา อุบัติเหตุจราจร และความเสียหายจากสารเคมีและวัตถุอันตรายในพื้นที่จังหวัด
- การยกระดับคุณภาพชีวิตของประชากรถูกบรรจุเป็นประเด็นการพัฒนาที่ 5 ของแผนพัฒนาจังหวัด โดยมีโครงการสำคัญ เช่น โครงการพัฒนาเครือข่ายอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุในชุมชน (SDG 3) การติดตั้งระบบกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในพื้นที่เสี่ยงและแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ (SDG 16.1.1, 16.1.3, 16.2.2, 16.3.1)

บริบทด้านสิ่งแวดล้อม

จังหวัดระยองเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะเฉพาะของ “เมืองอุตสาหกรรมชายฝั่ง” ซึ่งมีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรในหลายมิติพร้อมกัน ทั้งเพื่อการอุตสาหกรรม การเกษตร การท่องเที่ยว ประมง การตั้งถิ่นฐาน และการอนุรักษ์ ระบบนิเวศ จึงมีแรงกดดันจากการพัฒนาเมืองและอุตสาหกรรม ควบคู่กับความจำเป็นในการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งน้ำ ป่าไม้ ชายฝั่งทะเล และคุณภาพชีวิตของประชาชน

ประเด็นที่น่าสนใจ

- นิคมอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ส่งผลให้เกิดการปนเปื้อนมลพิษทั้งในอากาศและแหล่งน้ำ โดยเฉพาะกิจกรรมการกลั่นน้ำมันและแยกก๊าซซึ่งเกิดปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย (Volatile Organic Compounds) อันเป็นสารก่อมะเร็ง โดยปัจจุบันมีการรวบรวมข้อมูลคุณภาพอากาศเพื่อการเฝ้าระวังและจัดการมลพิษทางอากาศอย่างต่อเนื่อง (SDG 3.9.1, 3.9.2)
- แผนพัฒนาจังหวัดกำหนดประเด็นการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติเป็นประเด็นการพัฒนาที่ 4 มีโครงการสำคัญ เช่น การส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน (SDG 7.1.2, 7.2.1) โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะพื้นที่ชายฝั่ง รวมถึงโครงการจัดการน้ำเสียภายในจังหวัด (SDG 6.3.1)
- การขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็วทำให้ปริมาณขยะและของเสียมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยแผนพัฒนาจังหวัดกำหนดโครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการคัดแยกขยะมูลฝอย การสร้างจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (SDG 12.4.2, 12.5.1)

ผลลัพธ์ตามตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

สรุปตัวชี้วัด

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน 17 เป้าหมายประกอบด้วยตัวชี้วัด 251 ข้อ พบว่ามีตัวชี้วัดที่ไม่เหมาะสมต่อการนำมาติดตามในระดับจังหวัดระยองจำนวน 87 ข้อ จำแนกเป็นตัวชี้วัดที่ได้รับการออกแบบมาเพื่อติดตามผลลัพธ์การพัฒนาระดับนานาชาติ จำนวน 43 ข้อ เป็นตัวชี้วัดที่ออกแบบเพื่อติดตามผลลัพธ์การพัฒนาระดับประเทศ จำนวน 43 ข้อ และเป็นตัวชี้วัดที่ไม่เข้ากับบริบทของจังหวัดระยอง 1 ข้อ ได้แก่ ตัวชี้วัด 16.1.2 การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง

ในกรณีของจังหวัดระยอง มีตัวชี้วัดที่เหมาะสมต่อการปรับใช้เพื่อติดตามผลลัพธ์การพัฒนาที่ยั่งยืนของจังหวัดระยองจำนวน 164 ข้อ และมีข้อมูลที่พร้อมสำหรับการติดตามประเมินผลในปัจจุบันจำนวน 58 ข้อ

แนวทางการติดตามและประเมินผล

แนวทางการประเมินผลตัวชี้วัดใช้การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยผลลัพธ์ของข้อมูลตามตัวชี้วัดในจังหวัดระยองกับค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ในระดับประเทศ โดยพิจารณาจากข้อมูลในช่วงปี พ.ศ. 2558–2568 โดยผลการประเมินตัวชี้วัดจะแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ดังนี้

- **A** สูงกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ
- **B** ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ ไม่เกินร้อยละ 10
- **C** ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ ระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20
- **D** ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ มากกว่าร้อยละ 20

ตัวชี้วัดที่ยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้

มีสาเหตุสำคัญ 4 ประการคือ

(1) ไม่มีการจัดเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวชี้วัดสำหรับจังหวัดระยอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม

(2) มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลสาธารณะได้ จังหวัดระยองควรประสานงานเพื่อขอข้อมูลหรือหน่วยงานเจ้าของข้อมูลควรเปิดเผยข้อมูลแบบสาธารณะ

(3) ยังไม่มีการจัดเก็บข้อมูลสำหรับตัวชี้วัด ควรมีการศึกษานิยาม ระเบียบวิธี และแนวทางในการจัดเก็บข้อมูล และ

(4) มีการจัดเก็บข้อมูลของตัวชี้วัดแต่จำเป็นต้องอาศัยผู้เชี่ยวชาญในการรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติม ควรมีการศึกษาในเชิงลึกเพื่อแสดงผลข้อมูลต่อไป

SDG 1 ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายการพัฒนาที่ 1 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 10 ตัวชี้วัด โดยเป็นตัวชี้วัดที่มีข้อมูลพร้อมสำหรับการติดตามและประเมินผล 3 ตัวชี้วัด สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 5: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 1 (ความยากจนต้องหมดไป)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
1.2.1	สัดส่วนคนจน เมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค จำแนกตามจังหวัด (ร้อยละ)	0.84	6.69	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	A
1.2.2	สัดส่วนของผู้ชาย, ผู้หญิง และเด็กในทุกช่วงวัยที่ยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของประเทศ (ร้อยละ)	6.05	10.29	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	A
1.5.1	ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ (คนต่อแสนประชากร)[P]	5,827.20	4,651.27	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย	D

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

จังหวัดระยองมีผลการประเมินตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศจำนวน 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ สัดส่วนคนจน และสัดส่วนปริมาณคนยากจนในทุกมิติ (Thai People Map and Analytics Platform: TPMAP) สะท้อนโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่เข้มแข็งของจังหวัด (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566) อย่างไรก็ดี มีผลการประเมินตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าประเทศมากกว่าร้อยละ 20 จำนวน 1 ตัวชี้วัด ได้แก่ ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ แสดงให้เห็นความท้าทายในความพร้อมรับมือต่อภัยพิบัติ โดยเฉพาะเหตุน้ำท่วมขังและภัยแล้ง ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ประกอบด้วย 1.3.1, 1.4.1, 1.4.2, 1.5.2, 1.5.3, 1.5.4, 1.b.1 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหาร และยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ 2 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 12 ตัวชี้วัด โดยเป็นตัวชี้วัดที่มีข้อมูลพร้อมสำหรับการติดตามและประเมินผล 4 ตัวชี้วัด สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาผลิตภาพการผลิตและบุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว และประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 6: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 2 (ความอดอยากต้องหมดไป)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
2.2.1	ความชุกของภาวะเตี้ยแคระแกร็น (ร้อยละ)	9.23	11.76	กระทรวงสาธารณสุข	A
2.2.2 (a)	ความชุกของภาวะทุพโภชนาการ (ผอมแห้ง) (ร้อยละ)	5.55	5.83	กระทรวงสาธารณสุข	A
2.2.2 (b)	ความชุกของภาวะทุพโภชนาการ (ภาวะอ้วน) (ร้อยละ)	7.91	8.80	กระทรวงสาธารณสุข	A
2.2.3	ความชุกของโรคโลหิตจางในสตรีอายุ 15 ถึง 49 ปี จำแนกตามสถานะการตั้งครรภ์ (ร้อยละ)	35.12	35.92	กระทรวงสาธารณสุข	A
2.3.1	มูลค่าการผลิตภาคการเกษตรต่อหน่วยแรงงาน (บาทต่อคน) P	119,488.04	54,809.77	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	A

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

จังหวัดระยองมีผลการประเมินตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศทั้งหมด โดยในมิติสาธารณสุขและโภชนาการในเด็กมีผลลัพธ์ดีกว่าระดับประเทศอย่างชัดเจน สะท้อนถึงการเข้าถึงสารอาหารพื้นฐานในเกณฑ์ดี อย่างไรก็ดี ความชุกของโรคโลหิตจางในสตรีวัยเจริญพันธุ์ (อายุ 15–49 ปี) อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับค่าเฉลี่ยในระดับประเทศ ควรมีการเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด

ในขณะเดียวกันเศรษฐกิจภาคการเกษตรของจังหวัดระยองมีประสิทธิภาพสูงเมื่อเทียบกับระดับประเทศ โดยมีมูลค่าการผลิตภาคการเกษตรต่อหน่วยแรงงานสูงถึง 119,488.04 บาทต่อคน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศถึง 2 เท่า

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ประกอบด้วย 2.1.1, 2.1.2, 2.2.4, 2.3.2, 2.4.1, 2.5.1, 2.a.1, 2.c.1 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 3 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายการพัฒนาที่ 3 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 26 ตัวชี้วัด โดยเป็นตัวชี้วัดที่มีข้อมูลพร้อมสำหรับการติดตามและประเมินผล 17 ตัวชี้วัด สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 7: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 3 (สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
3.1.1	อัตราส่วนการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ 100,000 คน (คนต่อแสนประชากร)	22.39	23.43	กระทรวงสาธารณสุข	A
3.2.1	อัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี (อัตราการตายต่อการเกิด 1,000 คน)	8.63	7.78	กระทรวงสาธารณสุข	C
3.2.2	อัตราตายของทารกแรกเกิด (การตายต่อการเกิด 1,000 คน)	5.91	3.11	กระทรวงสาธารณสุข	D
3.3.1	จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่ติดเชื้อ 1,000 คน จำแนกตามเพศ อายุ และประชากรหลัก (คนต่อพันประชากร)	0.62	0.39	กระทรวงสาธารณสุข	D
3.3.2	อัตราการเกิดวัณโรคต่อประชากร 100,000 คน (คนต่อแสนประชากร)	17.11	19.77	กระทรวงสาธารณสุข	A
3.3.3	อัตราการเกิดโรคมาลาเรียต่อประชากร 1,000 คน (คนต่อพันประชากร)	0.01	0.03	กระทรวงสาธารณสุข	A
3.3.4	อัตราการเกิดโรคไวรัสตับอักเสบบีต่อประชากร 100,000 คน (คนต่อแสนประชากร)	7.58	10.06	กระทรวงสาธารณสุข	A
3.4.1	อัตราผู้เสียชีวิตด้วย 4 โรค NCDs (โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจขาดเลือด และโรคหลอดเลือดสมอง) ต่อประชากร 100,000 คน (คนต่อแสนประชากร) [P]	114.19	136.40	กระทรวงสาธารณสุข	A
3.4.2	อัตราการฆ่าตัวตาย (คนต่อแสนประชากร)	9.19	6.50	กระทรวงสาธารณสุข	D

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
3.5.1	สัดส่วนผู้ได้รับการติดตามหลังรักษาต่อผู้ได้รับการรักษาเสร็จแล้วทั้งหมด (ร้อยละ) P	65.70	64.64	กระทรวงสาธารณสุข	A
3.5.2	อัตราการดื่มสุราฯ ของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป (ร้อยละ) P	34.10	31.40	กระทรวงสาธารณสุข	B
3.6.1	อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน (คนต่อแสนประชากร)	61.36	27.81	กระทรวงสาธารณสุข	D
3.7.2	อัตราการคลอดบุตรในหญิงวัยรุ่นอายุ (10–14 ปี, 15–19 ปี) ต่อผู้หญิงกลุ่มอายุดังกล่าว 1,000 คน (คนต่อพันประชากร)	35.77	25.07	กระทรวงสาธารณสุข	D
3.8.1	สัดส่วนประชากรผู้มีสิทธิในหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ สิทธิประกันสังคม สิทธิสวัสดิการข้าราชการหรือสวัสดิการรักษาพยาบาลอื่น ที่รัฐจัดให้มีการลงทะเบียนในระบบประกันสุขภาพ (ร้อยละ) P	99.81	99.58	กระทรวงสาธารณสุข	A
3.9.2	อัตราการตายจากโรคอุจจาระร่วง (คนต่อแสนประชากร) P	2.81	3.04	กระทรวงสาธารณสุข	A
3.a.1	ความชุกของผู้ที่สูบบุหรี่ในปัจจุบันในกลุ่มคนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่มีการปรับมาตรฐานอายุ (ร้อยละ)	12.95	17.67	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	A
3.c.1	ความหนาแน่นและการกระจายตัวของบุคลากรด้านสาธารณสุข (คนต่อหมื่นประชากร)	37.45	35.31	กระทรวงสาธารณสุข	A

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

จังหวัดระยองมีผลการประเมินตัวชี้วัดดีกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศในหลายด้าน โดยเฉพาะการควบคุมโรคติดต่อที่สำคัญ ได้แก่ อัตราการเกิดโรควัณโรค อัตราการเกิดโรคมาลาเรีย และโรคไวรัสตับอักเสบบี ซึ่งล้วนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ นอกจากนี้ อัตราผู้เสียชีวิตด้วย 4 โรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (NCDs) ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศอย่างมีนัยสำคัญ มีความครอบคลุมของสิทธิหลักประกันสุขภาพ และมีความหนาแน่นของบุคลากรด้านสาธารณสุข ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ

อย่างไรก็ดี ยังมีผลการประเมินตัวชี้วัดที่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศบางส่วน โดยเฉพาะอัตราการตายของทารกแรกเกิด จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV อัตราการฆ่าตัวตาย อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน รวมถึงอัตราการคลอดบุตรในหญิงวัยรุ่น ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งมีสาเหตุจากลักษณะความเป็นเมืองที่มีการสัญจรทางถนนหนาแน่น ทว่าผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอาจเป็นผลจากบริบทของจังหวัดที่มีประชากรแฝงจำนวนมาก โดยจำนวนประชากรภายในจังหวัดที่ใช้คำนวณสัดส่วนเป็นข้อมูลจากทะเบียนราษฎรที่ไม่นับรวมประชากรแฝง ส่งผลให้มีโอกาสที่ผลลัพธ์ในตัวชี้วัดดังกล่าวต่ำกว่าสถานการณ์จริง

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ประกอบด้วย 3.1.2, 3.3.5, 3.7.1, 3.8.2, 3.9.1, 3.9.3, 3.b.1, 3.b.3, 3.d.2 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายการพัฒนาที่ 4 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 10 ตัวชี้วัด โดยเป็นตัวชี้วัดที่มีข้อมูลพร้อมสำหรับการติดตามและประเมินผล 7 ตัวชี้วัด โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 8: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 4 (การศึกษาที่มีคุณภาพ)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
4.1.1 (a)	ร้อยละการทดสอบ NT ชั้น ป.3 ที่ได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์พอใช้ (ร้อยละ) P	91.99	92.96	กระทรวงศึกษาธิการ	B
4.1.2	อัตราการสำเร็จการศึกษา (ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย) (ร้อยละ) P	80.23	84.35	กระทรวงศึกษาธิการ	B
4.2.1	สัดส่วนเด็ก 0–5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย (ร้อยละ) P	94.38	99.53	กระทรวงศึกษาธิการ	B
4.2.2	อัตราการเข้าเรียนปฐมวัย (1 ปี ก่อนถึงเกณฑ์อายุเข้าเรียนประถมศึกษา) จำแนกตามเพศ (ร้อยละ)	107.08	95.68	กระทรวงศึกษาธิการ	A
4.5.1	ดัชนีความเท่าเทียมทางเพศของนักเรียน (ร้อยละ)	96.72	94.44	กระทรวงศึกษาธิการ	A
4.6.1	อัตราการอ่านออกเขียนได้และมีทักษะด้านการคำนวณของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป (ร้อยละ)	99.56	98.80	กระทรวงศึกษาธิการ	A
4.a.1	ร้อยละสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไป (การศึกษาขั้นพื้นฐาน) (ร้อยละ) P	96.88	90.72	กระทรวงศึกษาธิการ	A

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

จังหวัดระยองมีผลการประเมินตัวชี้วัดสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศในหลายตัวชี้วัด โดยเฉพาะอัตราการเข้าเรียนระดับปฐมวัยที่สูงถึงร้อยละ 107.08 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศอย่างชัดเจน ทั้งนี้ สาเหตุที่มีอัตราการเข้าเรียนเกินกว่าจำนวนประชากรปฐมวัย (เกินกว่าร้อยละ 100) เป็นผลจากบริบทการมีประชากรแฝงจำนวนมาก ส่งผลให้มีนักเรียนเข้าเรียนชั้นปฐมวัยสูงกว่าจำนวนประชากรปฐมวัยตามทะเบียนราษฎร

ทั้งนี้ อัตราการอ่านออกเขียนได้และมีทักษะด้านการคำนวณของประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไปและสัดส่วนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไปมีสัดส่วนสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศอย่างชัดเจนเช่นกัน สะท้อนคุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านการศึกษาในจังหวัดและความครอบคลุมของการศึกษาที่มีระดับดีกว่าค่ากลางของประเทศ

ดัชนีความเท่าเทียมทางเพศของจังหวัดมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าประเทศอย่างมีนัยสำคัญ โดยเมื่อพิจารณาข้อมูลจำแนก (Disaggregated data) ตามระดับการศึกษา พบว่าในระดับเตรียมอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนต้นมีสัดส่วนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย แต่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สายสามัญจะมีสัดส่วนนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชายอย่างเห็นได้ชัด ในขณะที่สายอาชีวะจะมีสัดส่วนนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงอย่างเห็นได้ชัดเช่นกัน

จังหวัดระยองมีผลลัพธ์ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศในหลายตัวชี้วัด ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของผลการทดสอบ NT ของนักเรียนชั้น ป.3 ที่ได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์พอใช้ซึ่งต่ำกว่าประเทศเล็กน้อย ค่าเฉลี่ยสัดส่วนเด็กอายุ 0–5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย รวมถึงอัตราการสำเร็จการศึกษา เป็นประเด็นพัฒนาการเด็กที่ควรติดตามใกล้ชิด

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ประกอบด้วย 4.1.1 (b), 4.1.1 (c), 4.3.1, 4.4.1 และ 4.c.1 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 5 บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายการพัฒนาที่ 5 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 9 ตัวชี้วัด โดยเป็นตัวชี้วัดที่มีข้อมูลพร้อมสำหรับการติดตามและประเมินผล 2 ตัวชี้วัด โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 9: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 5 (ความเท่าเทียมทางเพศ)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
5.2.1	สัดส่วนจำนวนการร้องเรียนจากผู้หญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ได้รับความรุนแรงจากคู่ชีวิตหรืออดีตคู่ชีวิต (คนต่อแสนประชากร) P	4.46	3.73	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	C
5.2.2	สัดส่วนจำนวนการร้องเรียนจากผู้หญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ได้รับความรุนแรงจากบุคคลอื่นที่ไม่ใช่คู่ชีวิตหรืออดีตคู่ชีวิต (คนต่อแสนประชากร) P	1.64	2.04	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	A

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

จังหวัดระยองมีสัดส่วนการร้องเรียนจากผู้หญิงที่ได้รับความรุนแรงจากบุคคลภายนอกต่ำกว่าค่าเฉลี่ยการร้องเรียนระดับประเทศอย่างเห็นได้ชัด อย่างไรก็ดี กลับมีความท้าทายในประเด็นความรุนแรงในครอบครัว สะท้อนจากสัดส่วนการร้องเรียนจากผู้หญิงที่ถูกกระทำโดยคู่ชีวิตหรืออดีตคู่ชีวิตที่ 4.46 คนต่อแสนประชากร สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศถึงร้อยละ 19.57

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ประกอบด้วย 5.3.1, 5.3.2, 5.4.1, 5.5.1 (a), 5.5.1 (b), 5.6.1, 5.a.1 (a), 5.a.1 (b), 5.b.1 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำดื่มและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ 6 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

โดยมีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 8 ตัวชี้วัด โดยไม่มีตัวชี้วัดใดปรากฏข้อมูลเปิดสาธารณะที่สามารถเข้าถึงเพื่อนำมาใช้เพื่อติดตามและประเมินผลได้ สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ประกอบด้วย 6.1.1, 6.2.1, 6.3.1, 6.3.2, 6.4.1, 6.4.2, 6.6.1 และ 6.b.1 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 7 สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานรูปแบบใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายการพัฒนาที่ 7 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 3 ตัวชี้วัด โดยเป็นตัวชี้วัดที่มีข้อมูลพร้อมสำหรับการติดตามและประเมินผล 1 ตัวชี้วัด โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 5 เสริมสร้างมาตรฐานและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ผลการประเมินตัวชี้วัด

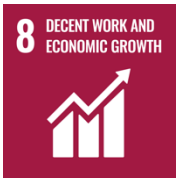
ตารางที่ 10: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 7 (พลังงานสะอาด ราคาถูก)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
7.1.1	สัดส่วนครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าต่อจำนวนครัวเรือนทั้งหมด (ร้อยละ)[P]	76.70	80.33	กระทรวงพลังงาน	B

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

จังหวัดระยองมีค่าเฉลี่ยของครัวเรือนที่เข้าถึงไฟฟ้าต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ แม้ว่าจังหวัดระยองเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการผลิตกระแสไฟฟ้าและเป็นแหล่งอุตสาหกรรมพลังงานของประเทศ โดยสาเหตุประการหนึ่งคือการก่อสร้างอาคารและบ้านเรือนจำนวนหนึ่งในพื้นที่อุทยานอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เช่น บางส่วนในพื้นที่อุทยานเกาะเสม็ด ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีข้อจำกัดในการเข้าถึงบริการไฟฟ้า

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ประกอบด้วย 7.1.2 และ 7.2.1 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่มีผลิตภาพและการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายการพัฒนาที่ 8 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ทั้งในประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาผลิตภาพการผลิตและบุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และประเด็นการพัฒนาที่ 6 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคพาณิชยกรรม โดยมีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 12 ตัวชี้วัด โดยมีตัวชี้วัดที่สามารถติดตามและประเมินผลได้ในปัจจุบัน 6 ตัวชี้วัด

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 11: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 8 (งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโต)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
8.1.1	อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อหัวประชากร (ร้อยละ)	(0.65)	1.95	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	D
8.2.1	อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อประชากรผู้มีงานทำ (ร้อยละ)	(1.62)	1.76	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	D
8.3.1	สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบในการจ้างงานทั้งหมด (ร้อยละ)	63.50	53.67	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	C
8.5.2	อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และความพิการ (ร้อยละ)	1.02	1.17	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	A
8.8.1	การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง (ในข่ายกองทุนเงินทดแทน) (คนต่อแสนประชากร)[P]	505.95	228.76	สำนักงานประกันสังคม	D
8.9.1 (a)	รายได้จากผู้เยี่ยมเยือน (บาทต่อหัว)[P]	34,759.29	31,001.03	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	A
8.9.1 (b)	อัตราการเติบโตของรายได้จากผู้เยี่ยมเยือน (ร้อยละ)[P]	12.60	32.68	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	D

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

จังหวัดระยองมีขนาดเศรษฐกิจขนาดใหญ่และมีมูลค่าเพิ่มต่อประชากร (GPP Per Capita) สูงที่สุดในประเทศ อย่างไรก็ดี ตัวชี้วัดตามเป้าหมายที่ 8 สนใจอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ซึ่งพบว่าในช่วงปี 2558–2568 นั้นมีค่าเฉลี่ยหดตัวลง ในขณะที่เศรษฐกิจภาพรวมของประเทศขยายตัวเล็กน้อย เป็นผลจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่จังหวัดระยองซึ่งมีการพึ่งพิงอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกสูงได้รับผลกระทบรุนแรง เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่น ๆ ของประเทศ

นอกจากนี้ จังหวัดระยองมีสัดส่วนการจ้างงานนอกระบบสูงสอดคล้องกับบริบทของจังหวัดที่มีประชากรแฝงจำนวนมาก และมีค่าเฉลี่ยของอัตราการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศอย่างชัดเจน

ศักยภาพภาคการท่องเที่ยวอยู่ในระดับสูงสะท้อนจากรายได้ผู้เยี่ยมเยือนที่อยู่ในระดับสูง แม้ว่าจะมีอัตราการเติบโตต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศก็ตาม รวมถึงมีการว่างงานอยู่ในระดับต่ำ

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ประกอบด้วย 8.5.1, 8.6.1, 8.7.1, 8.9.2, 8.10.1 (a), 8.10.1 (b) และ 8.10.2 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายการพัฒนาที่ 9 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ทั้งในประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาผลิตภาพการผลิตและบุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตร อุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว และประเด็นการพัฒนาที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย

โดยมีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 11 ตัวชี้วัด โดยมีตัวชี้วัดที่สามารถติดตามและประเมินผลได้ในปัจจุบัน 3 ตัวชี้วัด

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 12: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 9 (อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน)

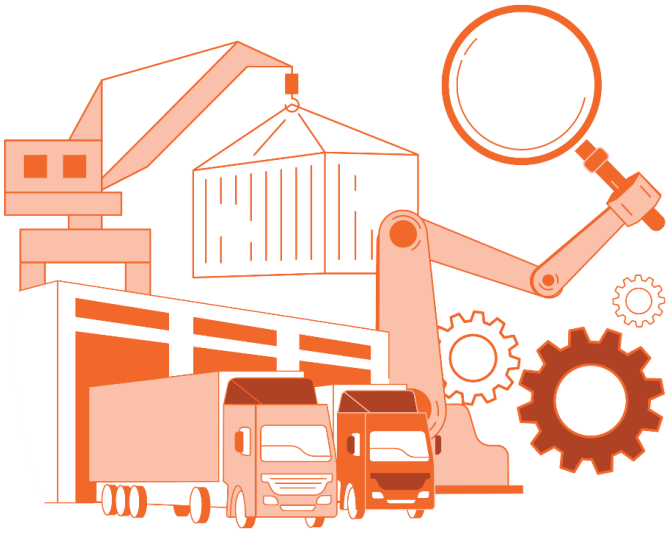
ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
9.2.1 (a)	มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศและมูลค่าเพิ่มต่อหัว (ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ) (ร้อยละ)	28.46	4.25	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	A
9.2.1 (b)	มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นสัดส่วนของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศและมูลค่าเพิ่มต่อหัว (มูลค่าเพิ่มต่อหัว) (บาทต่อหัว)	284,564.57	42,511.95	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	A
9.2.2	การจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นสัดส่วนของการจ้างงานรวมทั้งหมด	47.26	22.13	กระทรวงแรงงาน	A
9.c.1	ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ (ร้อยละ) P	94.05	90.91	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	A

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

จังหวัดระยองมีลักษณะเป็นเมืองอุตสาหกรรมที่เข้มข้นสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศในทุกมิติ โดยมีสัดส่วนมูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในจังหวัดสูงถึงร้อยละ 28.46 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของประเทศที่ร้อยละ 4.25 และมีมูลค่าเพิ่มต่อหัวของภาคอุตสาหกรรมการผลิตสูงถึง 284,564.57 บาทต่อหัว ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ 6.7 เท่า สอดคล้องกับการจ้างงานในภาคอุตสาหกรรมการผลิตในสัดส่วนที่สูงกว่าระดับประเทศถึงเท่าตัว ชี้ให้เห็นว่าภาคอุตสาหกรรมคือกลไกหลักที่ขับเคลื่อนทั้งมูลค่าเศรษฐกิจและการสร้างงานให้กับประชากรในจังหวัด

ประชากรในจังหวัดระยองสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้เป็นอย่างสูงเช่นกัน สะท้อนจากสัดส่วนประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือสูงถึงร้อยละ 94.05

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูลประกอบด้วย 9.1.1, 9.1.2 (a), 9.1.2 (b), 9.3.1, 9.3.2, 9.4.1, 9.5.1, 9.5.2 และ 9.b.1 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 10 ลดความไม่เสมอภาค ภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาที่ 10 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย

โดยมีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 7 ตัวชี้วัด ได้แก่ 10.1.1, 10.2.1, 10.3.1, 10.4.1, 10.7.1, 10.7.3 และ 10.7.4 โดยปัจจุบันไม่ปรากฏข้อมูลที่สามารถติดตามผลลัพธ์ของจังหวัดระยอง

SDG 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ 11 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย เป้าหมายที่ 11 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 14 ตัวชี้วัด โดยมีตัวชี้วัดที่สามารถติดตามและประเมินผลได้ในปัจจุบัน 3 ตัวชี้วัด

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 13: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 11 (เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
11.5.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน (คนต่อแสนประชากร)	5,827.20	4,651.27	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย	D
11.6.1	สัดส่วนของขยะมูลฝอยในเขตเมืองที่ถูกจัดเก็บเป็นประจำ และที่มีการทิ้ง ณ จุดสุดท้ายอย่างเหมาะสม จากปริมาณของเสียทั้งหมดที่เกิดจากเมืองนั้น (ร้อยละ)	85.73	69.11	กรมควบคุมมลพิษ	A
11.6.2	ระดับค่าเฉลี่ยทั้งปีของ PM2.5 ณ จุดวัดในแต่ละจังหวัดโดยไม่มีการถ่วงน้ำหนักประชากร[P]	59.88	66.35	กรมควบคุมมลพิษ	A

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

จังหวัดระยองมีศักยภาพสูงในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง โดยมีค่าเฉลี่ยสัดส่วนการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสมสูงถึงร้อยละ 85.73 ซึ่งดีกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม จังหวัดระยองยังมีความเปราะบางวิกฤตด้านการบริหารจัดการสาธารณภัย เห็นได้จากจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่สูงกว่าประเทศอย่างเห็นได้ชัด โดยเฉพาะเหตุน้ำท่วมขังและภัยแล้ง ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูลประกอบด้วย 11.1.1, 11.2.1, 11.3.1, 11.3.2, 11.4.1, 11.5.2, 11.5.3, 11.7.1, 11.7.2, 11.b.1 และ 11.b.2 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 12 สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ 12 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ทั้งในประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาการผลิตสินค้าและบุคลากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว ประเด็นการพัฒนาที่ 3 พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และประเด็นการพัฒนาที่ 5 การยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัย เป้าหมายที่ 12 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 4 ตัวชี้วัด โดยมีตัวชี้วัดที่สามารถติดตามและประเมินผลได้ในปัจจุบัน 1 ตัวชี้วัด

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 14: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 12 (บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
12.5.1	อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ (ร้อยละ)[P]	16.08	32.16	กรมควบคุมมลพิษ	D

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

ค่าเฉลี่ยของอัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ที่ทำได้เพียงร้อยละ 16.08 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศอย่างชัดเจน ชี้ให้เห็นช่องว่างของกลไกการคัดแยกขยะที่มีประสิทธิภาพทั้งในระดับชุมชนและภาคอุตสาหกรรม

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูลประกอบด้วย 12.3.1 (a), 12.3.1 (b), 12.4.2 (a), 12.4.2 (b) และ 12.7.1 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 13 ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายการพัฒนาที่ 13 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 4 ป้องกัน อนุรักษ์ ฟื้นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยมีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 4 ตัวชี้วัด โดยมีตัวชี้วัดที่สามารถติดตามและประเมินผลได้ในปัจจุบัน 2 ตัวชี้วัด

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 15: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 13 (แก้ปัญหาโลกร้อน)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
13.1.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน (คนต่อแสนประชากร)	5,827.20	4,651.27	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย	D
13.2.2	ผลรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี (ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อคน)	25.07	4.24	องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก	D

จังหวัดระยองเผชิญความท้าทายในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมีผลรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปีสูงถึง 25.07 ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่าต่อคน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ 5.9 เท่า สะท้อนถึงผลกระทบจากการเป็นเมืองอุตสาหกรรมหนักและมีจำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ โดยเฉพาะเหตุน้ำท่วมขังและภัยแล้ง ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงที่มีผลกระทบโดยตรงต่อความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ได้แก่ 13.1.2 และ 13.1.3 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 14 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ 14 เป็นการพิจารณาเรื่อง “การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน” สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 4 ป้องกัน อนุรักษ์ ฟื้นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการสู่ความสมดุลและยั่งยืน

เป้าหมายที่ 14 มีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ 14.1.1, 14.3.1 และ 14.5.1 โดยปัจจุบันยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล

SDG 15 ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นฟูสภาพดินและหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายการพัฒนาที่ 15 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 4 ป้องกัน อนุรักษ์ ฟื้นฟู บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยมีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 5 ตัวชี้วัด โดยมีตัวชี้วัดที่สามารถติดตามและประเมินผลได้ในปัจจุบัน 1 ตัวชี้วัด

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 16: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 15 (ชีวิตบนบก)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
15.1.1	สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมด (ร้อยละ)	8.00	31.60	กรมป่าไม้	D

ลักษณะความเป็นเมืองของจังหวัดระยองส่งผลให้มีค่าเฉลี่ยสัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมดเพียงร้อยละ 8.00 เท่านั้น ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศเกือบ 4 เท่า ชี้ให้เห็นว่าการขยายตัวอย่างรวดเร็วของภาคอุตสาหกรรม เขตเมือง และเกษตรกรรมพาณิชย์ในพื้นที่ ส่งผลกระทบและกดดันต่อพื้นที่ป่าธรรมชาติ โดยอาจนำไปสู่ความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและความสมดุลของระบบนิเวศในระยะยาว

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ได้แก่ 15.1.2, 15.3.1, 15.4.1, 15.4.2 (a) และ 15.4.2 (b) โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 16 ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายการพัฒนาที่ 16 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 5 ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 19 ตัวชี้วัด โดยมีตัวชี้วัดที่สามารถติดตามและประเมินผลได้ในปัจจุบัน 5 ตัวชี้วัด

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 17: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 16 (สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
16.1.1	จำนวนคดีฆ่าผู้อื่นและทำร้ายผู้อื่นจนถึงแก่ความตาย เฉพาะสถิติการจับกุม (คดีต่อแสนประชากร)[P]	2.38	2.37	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	B
16.1.3	จำนวนคดีพยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย และข่มขืนกระทำชำเรา เฉพาะสถิติการจับกุม (คดีต่อแสนประชากร)[P]	26.00	17.95	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	D
16.2.2	จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ อายุ และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์ (คนต่อแสนประชากร)	0.31	0.97	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	A
16.3.2	สัดส่วนของผู้ต้องขังที่ศาลยังไม่พิพากษาต่อจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด (ร้อยละ)	15.53	20.17	กรมราชทัณฑ์	A
16.4.2	สัดส่วนจำนวนคดีอาวุธปืนและวัตถุระเบิดต่อแสนประชากร (คดีต่อแสนประชากร)[P]	45.26	67.70	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	A

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

จังหวัดระยองมีจำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ สัดส่วนจำนวนผู้ต้องขังที่ศาลยังไม่พิพากษา และสัดส่วนจำนวนคดีอาวุธปืนและวัตถุระเบิดดีกว่าผลลัพธ์ในระดับประเทศอย่างชัดเจน สะท้อนประเด็นความยุติธรรมที่มีผลลัพธ์โดดเด่น

อย่างไรก็ดี ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับเหตุอาชญากรรม ได้แก่ สัดส่วนจำนวนคดีฆ่าผู้อื่นและทำร้ายผู้อื่นจนถึงแก่ความตาย และคดีพยายามฆ่า ทำร้ายร่างกาย และข่มขืนกระทำชำเรา เป็นประเด็นท้าทายของจังหวัดระยอง ทั้งนี้ มีความเป็นไปได้ที่สัดส่วนจำนวนคดีอาชญากรรมของจังหวัดระยองอาจสูงกว่าสถานการณ์จริง เนื่องจากบริบทของการมีประชากรแฝงจำนวนมาก ทำให้อาจเกิดเหตุอาชญากรรมจำนวนมาก ในขณะที่จำนวนประชากรตามทะเบียนราษฎรมีจำนวนน้อย ส่งผลให้เมื่อคำนวณเป็นสัดส่วนต่อประชากรตามทะเบียนราษฎรจึงมีสัดส่วนจำนวนคดีที่สูง

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ได้แก่ 16.1.4, 16.2.1, 16.2.3, 16.3.1, 16.3.3, 16.5.1, 16.5.2, 16.6.1, 16.6.2, 16.7.1, 16.7.2, 16.9.1, 16.10.1 และ 16.b.1 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

SDG 17 เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ 17 สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ. 2566–2570 ในประเด็นการพัฒนาที่ 5 ยกระดับคุณภาพชีวิตของคนทุกช่วงวัยโดยกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีตัวชี้วัดที่ปรับใช้กับบริบทของจังหวัดระยองได้จำนวน 7 ตัวชี้วัด โดยมีตัวชี้วัดที่สามารถติดตามและประเมินผลได้ในปัจจุบัน 3 ตัวชี้วัด

ผลการประเมินตัวชี้วัด

ตารางที่ 18: ผลการประเมินตัวชี้วัด SDG 17 (ร่วมมือเพื่อพิชิตเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน)

ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัดหรือชื่อชุดข้อมูล	ค่าเฉลี่ยจังหวัด	ค่าเฉลี่ยของประเทศ	แหล่งข้อมูล	ระดับ
17.1.1	ยอดรวมรายได้ภาครัฐ คิดเป็นสัดส่วนของ GDP จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้ (ร้อยละ)	1.93	6.25	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	D
17.1.2	สัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษีภายในประเทศ (ร้อยละ)	18.53	9.04	สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)	A
17.8.1	สัดส่วนของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต (ร้อยละ)[P]	80.54	71.54	สำนักงานสถิติแห่งชาติ	A

หมายเหตุ: P: ตัวชี้วัดทดแทน

จังหวัดระยองมีค่าเฉลี่ยสัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษีภายในประเทศสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ สะท้อนถึงเสถียรภาพทางการคลังในพื้นที่ นอกจากนี้ ค่าเฉลี่ยสัดส่วนของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ตที่เข้าถึงได้อย่างครอบคลุมสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศอย่างเห็นได้ชัดเช่นกัน แสดงให้เห็นถึงความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่เอื้อต่อการพัฒนา

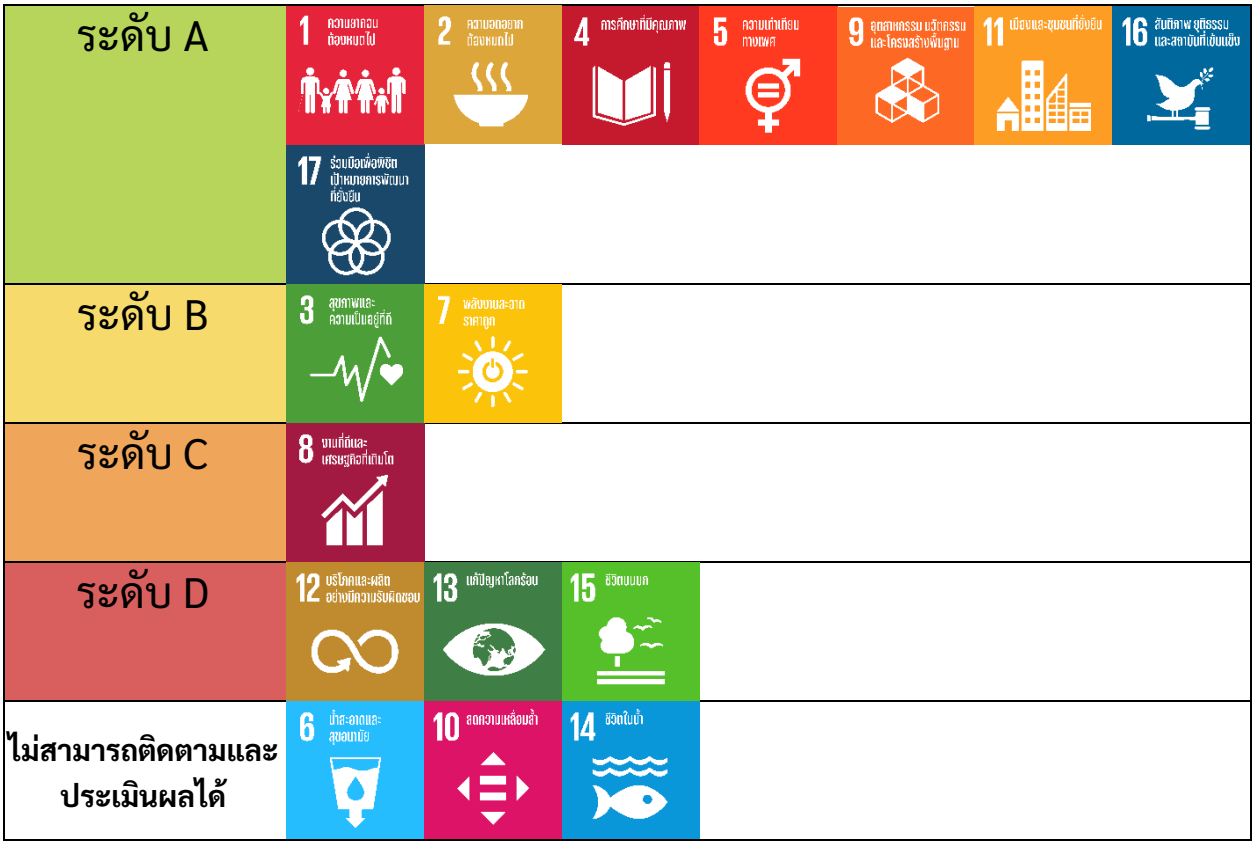
อย่างไรก็ดี ด้านกลไกการคลังและหุ้นส่วนการพัฒนาระดับภาพรวมกลับเผชิญความท้าทายจากค่าเฉลี่ยยอดรวมรายได้ภาครัฐที่คิดเป็นสัดส่วนของ GPP ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศอย่างมาก

สำหรับตัวชี้วัดที่ไม่สามารถติดตามประเมินผลได้อันเนื่องมาจากข้อจำกัดของข้อมูล ได้แก่ 17.6.1, 17.17.1, 17.19.1 และ 17.19.2 โดยมีรายละเอียดเพิ่มเติมในภาคผนวก ก

สรุปผลลัพธ์ตัวชี้วัด SDG ของทั้ง 17 เป้าหมาย

ในการประเมินผลเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ใช้ผลการประเมินตัวชี้วัดมากำหนดค่าถ่วงน้ำหนักที่เท่ากัน (Equal weighting) โดยหากมีผลการดำเนินงานของตัวชี้วัดใดที่มีลักษณะสูงกว่าหรือต่ำกว่าประเทศผิดปกติ (Outlier) จะถูกกำหนดกรอบการคิดไม่เกินที่ร้อยละ 30 และจัดระดับเป้าหมายออกเป็น 4 กลุ่ม เช่นเดียวกับการประเมินผลตัวชี้วัด คือ

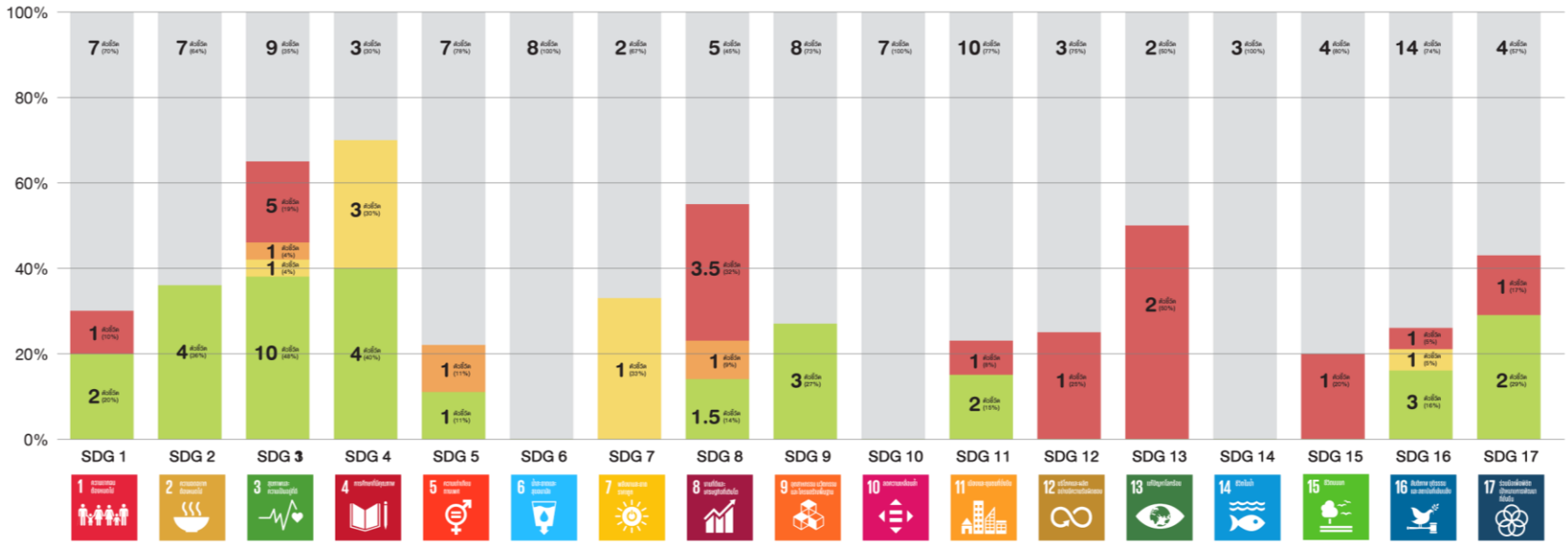
รูปที่ 1: สรุปผลการดำเนินงานของจังหวัดระยองจากผลลัพธ์ตัวชี้วัด SDG 17 เป้าหมาย

หมายเหตุ:

- A ดีกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ
- B ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ ไม่เกินร้อยละ 10
- ไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้
- C ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ ระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20
- D ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศมากกว่าร้อยละ 20

รูปที่ 2: สรุปจำนวนตัวชี้วัด SDG จำแนกตามระดับผลลัพธ์และความพร้อมของข้อมูล จังหวัดระยอง

หมายเหตุ:

- **A** ดีกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ
- **B** ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ ไม่เกินร้อยละ 10
- ไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้
- **C** ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ ระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20
- **D** ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศมากกว่าร้อยละ 20

เสียงจากประชาชน

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินงานจัดทำชุดข้อมูลการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDG Profile) ในครั้งนี้ ได้มีการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่จังหวัดระยอง เพื่อเป็นส่วนเติมเต็มต่อการวิเคราะห์ผลลัพธ์การพัฒนาที่ยั่งยืนทั้งการจัดลำดับความจำเป็นเร่งด่วนและผลลัพธ์การดำเนินการภาครัฐจากมุมมองของประชาชน โดยแบบสำรวจนี้จัดทำขึ้นในช่วงเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2569

ประชากร ประชากรทั่วไปที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดระยอง

กลุ่มตัวอย่าง ประชาชนทั่วไปที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป

การสุ่มตัวอย่าง *ระดับอำเภอ* ใช้วิธีการจัดกลุ่มพื้นที่ (Stratification) และคัดเลือกพื้นที่ตัวแทน (Area Sampling) โดยจัดกลุ่มอำเภอภายในจังหวัดระยองเป็น 4 กลุ่มหลักตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ได้แก่ (1) พื้นที่อุตสาหกรรม (2) พื้นที่เกษตรกรรม (3) พื้นที่สำหรับอยู่อาศัยและพาณิชยกรรม และ (4) พื้นที่ท่องเที่ยว โดยคัดเลือกอำเภอจากแต่ละกลุ่มจำนวนกลุ่มละ 2 อำเภอ เป็นพื้นที่สำรวจ

- ระดับตำบล ใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย โดยสุ่มตำบลในอำเภอตัวอย่าง อำเภอละ 2 ตำบล
- การเก็บข้อมูลภาคสนาม ใช้วิธีการสุ่มแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) จากแหล่งชุมชนในพื้นที่ตำบลตัวอย่าง

อำเภอและตำบลตัวอย่าง

ตารางที่ 19: ผลจากการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีการจัดกลุ่มพื้นที่ของจังหวัดระยอง

ลักษณะพื้นที่	อำเภอ	ตำบล
อุตสาหกรรม	เมืองระยอง	มาบตาพุด
		ทับมา
	ปลวกแดง	ปลวกแดง
		มาบยางพร
เกษตรกรรม	เขาชะเมา	น้ำเป็น
		เขาน้อย
	วังจันทร์	ป่ายุบใน
		ชุมแสง
ที่อยู่อาศัยและพาณิชยกรรม	เมืองระยอง	เชิงเนิน
		เนินพระ
	นิคมพัฒนา	พนานิคม
		นิคมพัฒนา
การท่องเที่ยว	เมืองระยอง	เพ
		เทศบาลนครระยอง
	แกลง	ชากพง
		กร่ำ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สำรวจโดยใช้แบบสอบถาม โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทั่วไป

ตอนที่ 2 ความจำเป็นเร่งด่วนต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการดำเนินการของภาครัฐ

ตอนที่ 3 แนวทางหรือเงื่อนไขที่ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น

ผลการสำรวจ

จากการสำรวจโดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้คะแนนต่อประเด็นการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จำเป็นเร่งด่วน จาก 0–10 (0 หมายถึงจำเป็นน้อยที่สุด และ 10 หมายถึงจำเป็นมากที่สุด) พบว่า ประเด็นที่ประชาชนเห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต 5 อันดับแรก คือ

1) SDG 13 แก้ปัญหาโลกร้อน (8.53 คะแนน)

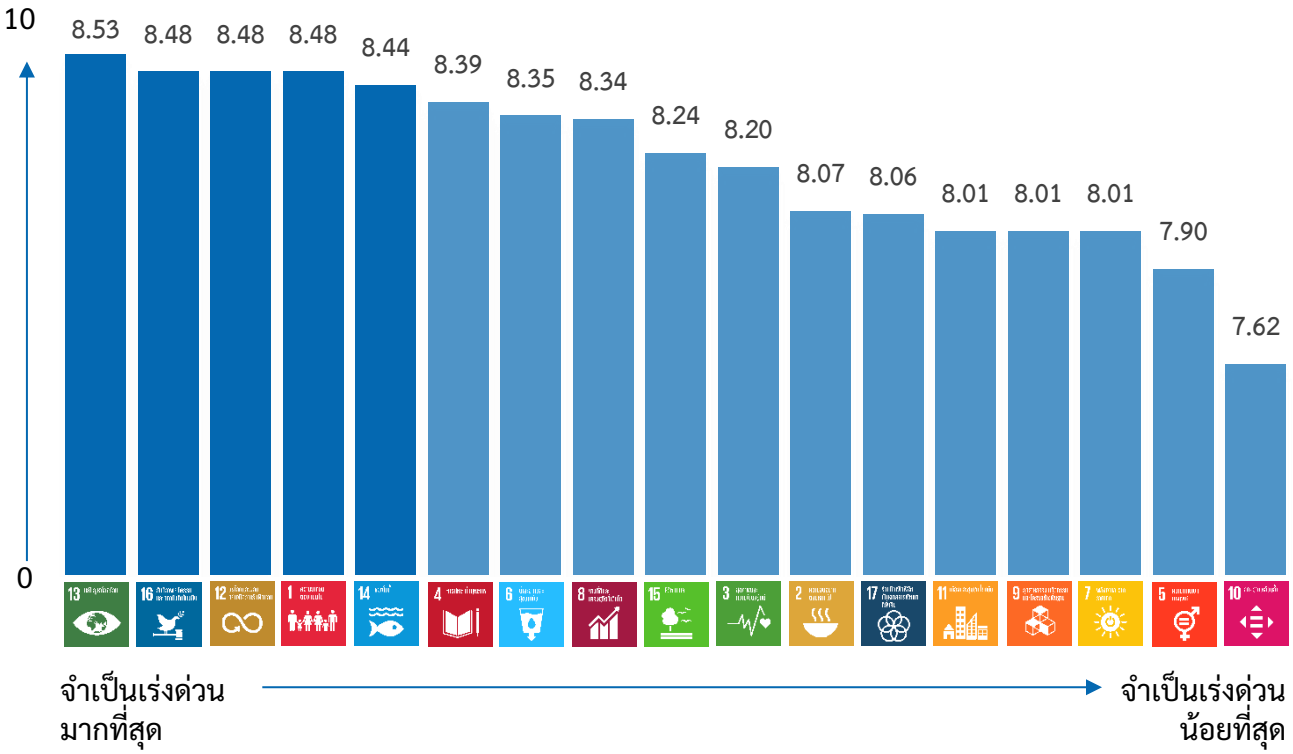
2) SDG 16 สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง (8.48 คะแนน)

3) SDG 12 บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ (8.48 คะแนน)

4) SDG 1 ความยากจนต้องหมดไป (8.48 คะแนน)

5) SDG 14 ชีวิตในน้ำ (8.44 คะแนน)

รูปที่ 3: ผลสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในประเด็น “การพัฒนาคุณภาพชีวิต”

สำหรับ 5 ประเด็นสำคัญข้างต้น หากเปรียบเทียบช่องว่างระหว่างคะแนนความคิดเห็นของประชาชนต่อความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ ซึ่งมีการให้คะแนน 0–10 คะแนน เช่นกัน (0 หมายถึงมีการดำเนินการของภาครัฐดีน้อยที่สุด และ 10 หมายถึงมีการดำเนินการของภาครัฐดีมากที่สุด) จะพบว่า สัดส่วนความแตกต่างระหว่างคะแนนความคิดเห็นของประชาชนต่อความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ **หรือประเด็นที่มีช่องว่างความคาดหวังและการดำเนินการจริงของภาครัฐมากที่สุด คือ**

1) SDG 16 สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง (3.71 คะแนน)

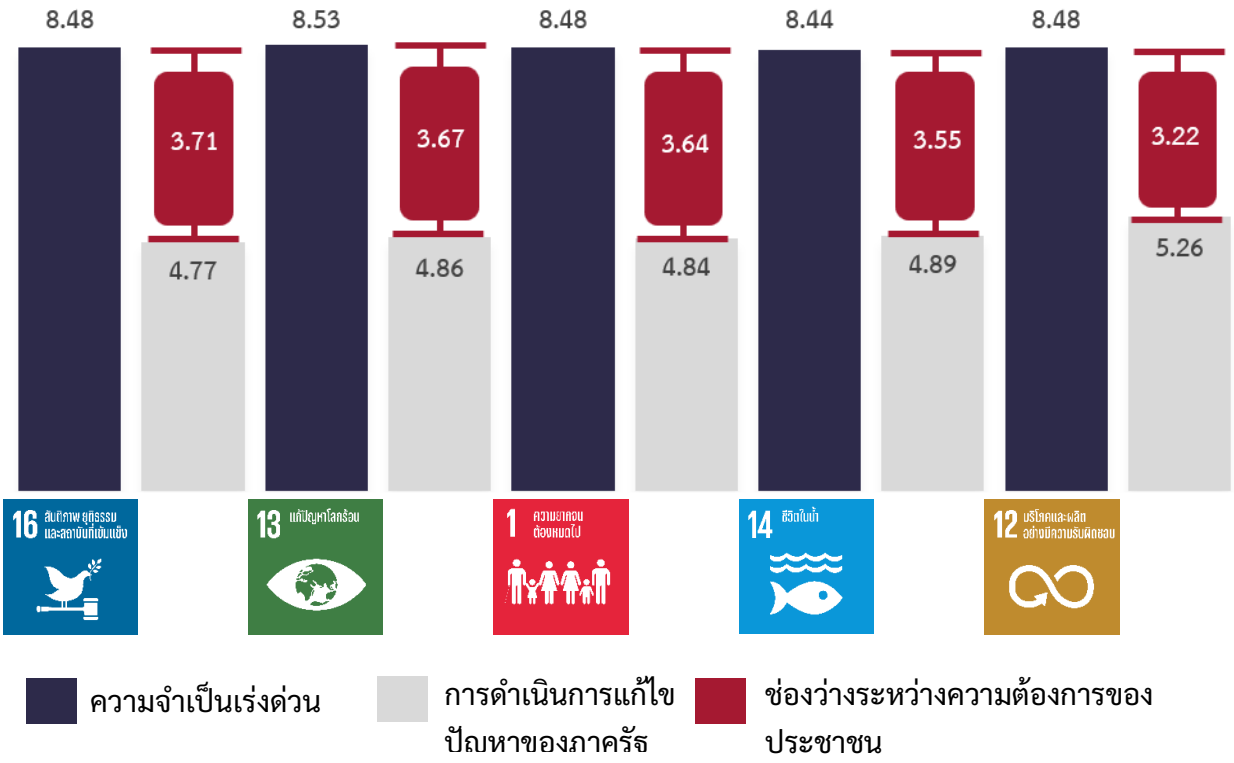
2) SDG 13 แก้ปัญหาโลกร้อน (3.67 คะแนน)

3) SDG 1 ความยากจนต้องหมดไป (3.64 คะแนน)

4) SDG 14 ชีวิตในน้ำ (3.55 คะแนน)

5) SDG 12 บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ (3.22 คะแนน)

รูปที่ 4: สัดส่วนความแตกต่างระหว่างคะแนนความคิดเห็นของประชาชนต่อความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ

SDG 16 สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง เป็นประเด็นที่ประชาชนในจังหวัดระยองเห็นถึงความสำคัญเป็นลำดับที่สอง และเป็นประเด็นที่มีช่องว่างของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการของภาครัฐสูงที่สุด สะท้อนความต้องการของประชาชนต่อระบบบริหารจัดการที่โปร่งใส เป็นธรรม เปิดเผยข้อมูล และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัดมากขึ้น โดยเฉพาะในบริบทของจังหวัดระยองซึ่งมีประเด็นซับซ้อนทั้งด้านอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม ประชากรแฝง และผลกระทบเชิงพื้นที่

SDG 13 แก้ปัญหาโลกร้อน เป็นประเด็นที่ถูกให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกสะท้อนความกังวลของประชาชนต่อภัยพิบัติ ความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศ น้ำท่วม ภัยแล้ง การกัดเซาะชายฝั่ง และความเสี่ยงเชิงพื้นที่ที่สัมพันธ์กับการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับความปลอดภัย ทรัพย์สิน รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ และจากช่องว่างที่สูงเป็นลำดับสอง สะท้อนว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้เป็นที่ประจักษ์มากขึ้น

SDG 1 ความยากจนต้องหมดไป แม้ระยองจะเป็นจังหวัดที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูง แต่ช่องว่างในเป้าหมายนี้สะท้อนว่า ประชาชนยังรับรู้ถึงความไม่มั่นคงทางเศรษฐกิจในระดับครัวเรือน การกระจายรายได้ที่ไม่ทั่วถึง และความเปราะบางของประชาชนบางกลุ่ม โดยเฉพาะแรงงานนอกระบบ แรงงานย้ายถิ่น เกษตรกร ผู้ประกอบการรายย่อย และกลุ่มเปราะบาง ผลดังกล่าวยืนยันว่า การเติบโตทางเศรษฐกิจของจังหวัดจำเป็นต้องเชื่อมโยงกับการลดความยากจนและการกระจายประโยชน์ให้ครอบคลุมประชาชนในพื้นที่มากขึ้น

SDG 14 ชีวิตในน้ำ ช่องว่างที่อยู่ในลำดับต้นสะท้อนความกังวลของประชาชนต่อทรัพยากรชายฝั่งทะเล ระบบนิเวศทะเล ประมง การท่องเที่ยวชายฝั่ง ขยะทะเล และการดูแลพื้นที่สำคัญ เช่น เกาะเสม็ด หาดแม่รำพึง และพื้นที่ชายฝั่งอื่น ๆ ของจังหวัด ประเด็นนี้สอดคล้องกับลักษณะของจังหวัดระยองในฐานะเมืองอุตสาหกรรมชายฝั่งที่มีการใช้ประโยชน์พื้นที่ทะเลและชายฝั่งอย่างเข้มข้น ทั้งในเชิงเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว และวิถีชีวิตของชุมชน

SDG 12 บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ ถูกมองว่าสำคัญในลำดับที่ 3 จากความเห็นด้านความจำเป็นเร่งด่วน ทว่ามีช่องว่างของความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการภาครัฐต่ำกว่าตัวชี้วัดอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด สะท้อนผลลัพธ์การดำเนินการที่ดีกว่าในประเด็นสำคัญอื่น ๆ จากมุมมองของประชาชนในพื้นที่

นอกจากนี้ ประชาชนในจังหวัดระยองยังมีความเห็นต่อแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เหมาะสมกับจังหวัดระยองในทิศทางที่ต้องการให้การพัฒนาจังหวัดมีความสมดุล โปร่งใส และตอบสนองต่อปัญหาเฉพาะของพื้นที่มากขึ้น ผ่าน 6 แนวทาง ได้แก่

1) การพัฒนานโยบายท้องถิ่นที่เหมาะสมกับบริบทพื้นที่ ทั้งในฐานะเมืองอุตสาหกรรม พื้นที่ชายฝั่ง พื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่ท่องเที่ยว การกำหนดนโยบายจึงควรคำนึงถึงความแตกต่างของแต่ละพื้นที่ ไม่ใช้แนวทางเดียวกันทั้งหมด แต่ควรเปิดโอกาสให้พื้นที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการระบุปัญหาและกำหนดแนวทางแก้ไขร่วมกัน

2) ความโปร่งใสและธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ โดยการเปิดเผยข้อมูล การป้องกันการทุจริต และการสร้างระบบบริหารจัดการที่ตรวจสอบได้ โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากร งบประมาณ โครงการพัฒนา และผลกระทบจากอุตสาหกรรม

3) การควบคุมมลพิษและการดูแลสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะผลกระทบจากอุตสาหกรรม ทั้งมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย ของเสียอุตสาหกรรม สอดคล้องกับบริบทจังหวัดระยองที่ต้องสร้างสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและการคุ้มครองสุขภาพของประชาชน

4) การจัดการขยะ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน รวมถึงการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านสิ่งแวดล้อมให้แก่ประชาชนและชุมชน ข้อเสนอดังกล่าวชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาจังหวัดควรให้ความสำคัญกับพฤติกรรมการผลิตและบริโภค การคัดแยกขยะ การฟื้นฟูแหล่งน้ำ และการดูแลระบบนิเวศในระดับพื้นที่ควบคู่กัน

5) การกระจายทรัพยากร ทุน และโอกาสทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรม ประชาชนเสนอให้มีการกระจายทรัพยากรและโอกาสไปสู่ชุมชนและประชาชนกลุ่มต่าง ๆ มากขึ้น โดยเฉพาะกลุ่มรายได้น้อย แรงงานนอกระบบ เกษตรกร ผู้ประกอบการรายย่อย และกลุ่มเปราะบาง

6) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมและพื้นที่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ของประชาชน ประชาชนเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การติดตามผลการดำเนินงาน และการร่วมแก้ไขปัญหาในพื้นที่ รวมถึงการจัดให้มีพื้นที่แลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างภาครัฐ เอกชน ชุมชน และประชาชนทั่วไป เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดเกิดจากความร่วมมือของทุกภาคส่วน

นัยจากผลลัพธ์จากตัวชี้วัดการพัฒนาที่ยั่งยืน และการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน

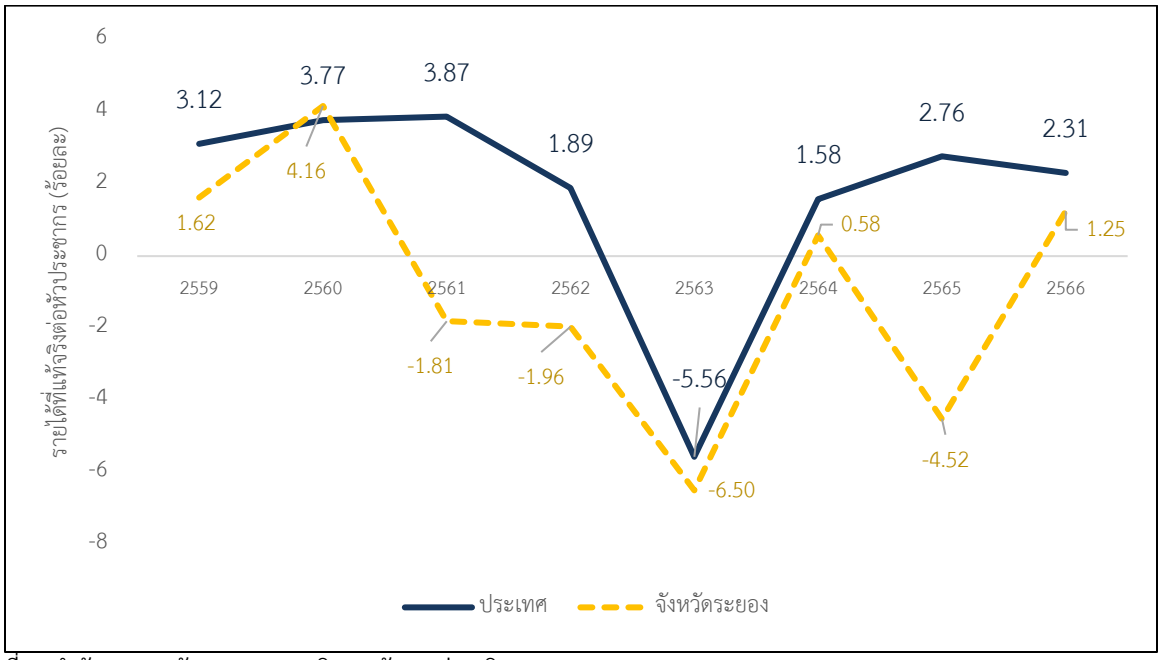
จังหวัดระยองด้านหนึ่งมีความเข้มแข็งจากฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม การผลิต โครงสร้างพื้นฐาน แต่ในอีกด้านหนึ่ง ผลตัวชี้วัดและเสียงประชาชนชี้ให้เห็นว่า ลักษณะเด่นดังกล่าวมาพร้อมกับความท้าทายด้านการกระจายผลประโยชน์ คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย ความเหลื่อมล้ำ การเข้าถึงบริการพื้นฐาน และธรรมาภิบาล โดยการวิเคราะห์ผลลัพธ์ตามตัวชี้วัด SDG และการสำรวจเสียงประชาชน พบประเด็นที่สนใจ ดังนี้

ความไม่สมดุลระหว่างเศรษฐกิจมูลค่าสูงกับคุณภาพชีวิตของประชาชน

จังหวัดระยองเป็นฐานอุตสาหกรรมหลักและพื้นที่ยุทธศาสตร์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก สะท้อนผ่านตัวชี้วัดด้านอุตสาหกรรมและโครงสร้างเศรษฐกิจที่อยู่ในระดับสูงเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของประเทศ เช่น มูลค่าเพิ่มของภาคการผลิตต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสัดส่วนการจ้างงานในภาคการผลิต ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของจังหวัดระยองใน SDG 9 อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน

อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นจากผลลัพธ์ในอดีต มีแนวโน้มที่จะชะลอตัวลงและอาจไม่กลับไปยังทิศทางเดิมก่อนการระบาดของโควิด-19 สะท้อนผ่านการหดตัวของรายได้ที่แท้จริงต่อหัวประชากร นอกจากนี้ ความสำเร็จข้างต้นนำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นในกลุ่มประชากรที่จำกัด เห็นได้จากความเปราะบางของแรงงานนอกระบบ และความแตกต่างของโอกาสทางเศรษฐกิจระหว่างภาคอุตสาหกรรมขนาดใหญ่กับเศรษฐกิจฐานชุมชน

รูปที่ 5: รายได้ที่แท้จริงต่อหัวประชากรของจังหวัดระยอง ในช่วงปี 2559–2566

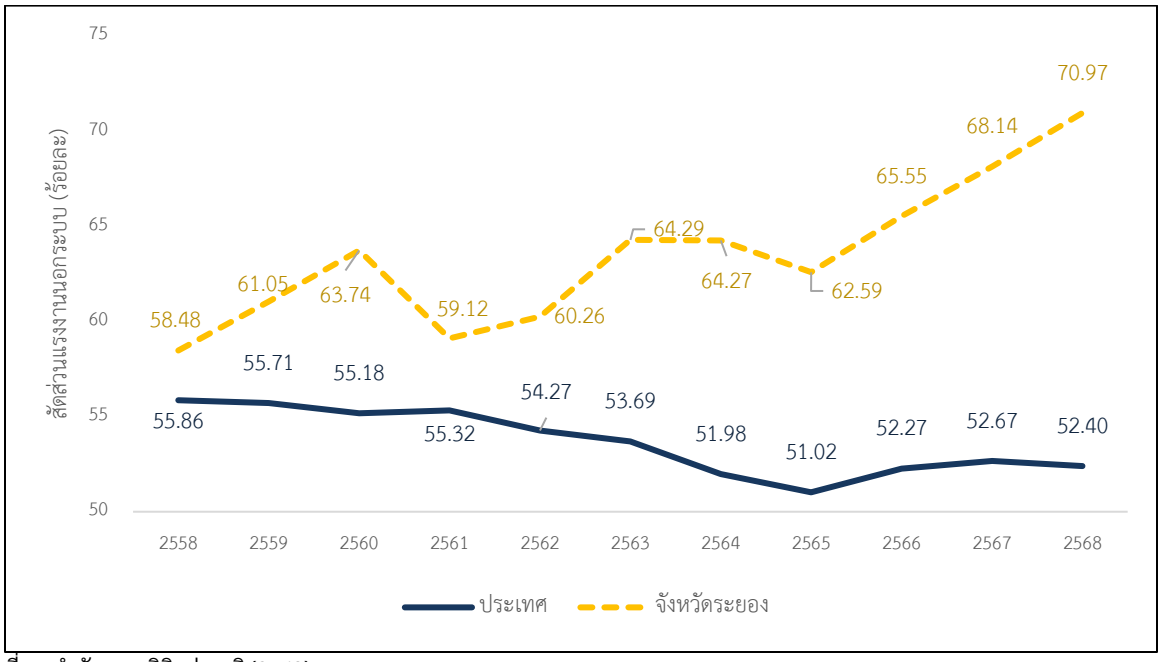

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2568)

เสียงจากประชาชนช่วยยืนยันภาพดังกล่าวได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยผลการสำรวจพบว่า SDG 1 (ความยากจนต้องหมดไป) ยังคงเป็นหนึ่งในเป้าหมายที่มีช่องว่างสูงระหว่างความจำเป็นเร่งด่วนกับการดำเนินการแก้ไขของภาครัฐ สะท้อนว่า แม้จังหวัดระยองจะเป็นจังหวัดที่มีเศรษฐกิจมูลค่าสูง แต่ประชาชนยังรับรู้ถึงแรงกดดันด้านค่าครองชีพ รายได้ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และการเข้าถึงโอกาสในการพัฒนาอย่างทั่วถึง

นอกจากนี้ ความไม่สมดุลระหว่างเศรษฐกิจมูลค่าสูงกับคุณภาพชีวิตยังสัมพันธ์กับประเด็นด้านแรงงานและบริการพื้นฐาน เนื่องจากจังหวัดระยองมีแรงงานจำนวนมาก ทั้งแรงงานในระบบ แรงงานนอกระบบ แรงงานย้ายถิ่น และประชากรแฝงที่เข้ามาอยู่อาศัยและทำงานในพื้นที่ หากระบบสวัสดิการการคุ้มครองแรงงาน ที่อยู่อาศัย การเดินทาง สาธารณสุข และบริการพื้นฐานอื่น ๆ ไม่สามารถรองรับประชากรที่อยู่อาศัยจริงได้อย่างเพียงพอ การเติบโตทางเศรษฐกิจอาจยิ่งเพิ่มภาระต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนบางกลุ่ม แทนที่จะนำไปสู่การยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างทั่วถึง

รูปที่ 6: สัดส่วนแรงงานนอกระบบของจังหวัดระยอง ในช่วงปี 2558–2568

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2568)

ดังนั้น ประเด็นเศรษฐกิจของจังหวัดระยองจึงมิใช่เพียงการรักษาความสามารถในการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมหรือการเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ควรมุ่งลดช่องว่างระหว่างเศรษฐกิจมูลค่าสูงกับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการกระจายประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม การส่งเสริมงานที่มีคุณค่า การยกระดับรายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจของครัวเรือน การสนับสนุนเศรษฐกิจฐานชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อย และการออกแบบนโยบายที่ทำให้ความสำเร็จทางเศรษฐกิจของจังหวัดสามารถแปรเปลี่ยนเป็นคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนได้อย่างแท้จริง

สิ่งแวดล้อม สุขภาพ และต้นทุนจากการเติบโตของเมืองอุตสาหกรรม

การเติบโตในฐานะเมืองอุตสาหกรรมทำให้จังหวัดระยองเผชิญกับต้นทุนด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่มีความซับซ้อนมากขึ้น สะท้อนผ่านตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับ SDG 3 สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี, SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย, SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน, SDG 12 บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ, SDG 13 แก้ปัญหาโลกร้อน, SDG 14 ชีวิตในน้ำและ SDG 15 ชีวิตบนบก โดยเฉพาะ SDG 13, SDG 14 และ SDG 6 ซึ่งเป็นเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมและบริการพื้นฐานที่ประชาชนมองว่ายังมีช่องว่างสูงระหว่างความจำเป็นเร่งด่วนกับการดำเนินการของภาครัฐ

ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ SDGs ชี้ให้เห็นว่า แม้จังหวัดระยองมีศักยภาพในการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสมในระดับสูง แต่ยังมีประเด็นที่ควรให้ความสำคัญ เช่น การปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อประชากรที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศอย่างมาก และอัตราการนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ที่ยังอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของประเทศ ข้อมูลดังกล่าวสะท้อนว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมของจังหวัดไม่ได้จำกัดอยู่ที่การเก็บหรือกำจัดขยะปลายทางเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการผลิต การบริโภค การใช้พลังงาน และการจัดการทรัพยากรในระบบเศรษฐกิจอุตสาหกรรมโดยรวม

เสียงสะท้อนจากประชาชนระบุถึงปัญหามลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม ทั้งในมิติของคุณภาพอากาศ เสียง กลิ่น และของเสีย รวมถึงปัญหาขยะมูลฝอยที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของสถานประกอบการและชุมชนเมืองเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับผลสำรวจที่พบว่า เป้าหมายด้านการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทรัพยากรทางทะเล และน้ำสะอาดและสุขอนามัย เป็นประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและบริการพื้นฐานที่ประชาชนมองว่ายังต้องได้รับการตอบสนองมากขึ้น

ในมิติสุขภาพ ประเด็นสิ่งแวดล้อมของจังหวัดระยองมีความสัมพันธ์โดยตรงกับคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านความเสี่ยงจากมลพิษทางอากาศ น้ำเสีย ของเสียอุตสาหกรรม สารเคมี และความปลอดภัยในชุมชนเมืองอุตสาหกรรม การขยายตัวของอุตสาหกรรมและเมืองทำให้ระบบสุขภาพต้องเผชิญภาระเพิ่มขึ้น ทั้งจากจำนวนประชากรที่อยู่อาศัยจริงในพื้นที่และจากความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมที่ต้องได้รับการเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การขับเคลื่อน SDG 3 ในบริบทจังหวัดระยองจึงควรพิจารณาร่วมกับเป้าหมายด้านน้ำสะอาดและสุขอนามัย เมือง สิ่งแวดล้อม การผลิตที่ยั่งยืน และการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

นอกจากนี้ การเป็นจังหวัดชายฝั่งยังทำให้ทรัพยากรทะเลและระบบนิเวศชายฝั่งเป็นประเด็นสำคัญของการพัฒนา จังหวัดระยองมีพื้นที่ชายฝั่งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ประมง วิถีชีวิตชุมชน และเศรษฐกิจท้องถิ่น แต่พื้นที่เหล่านี้ต้องเผชิญแรงกดดันจากการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายฝั่งและทะเล การท่องเที่ยว ขยะ น้ำเสีย และผลกระทบจากกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่ชายฝั่ง การดูแลทรัพยากรทางทะเลและระบบนิเวศบนบกจึงเป็นเงื่อนไขสำคัญของการรักษาสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจกับความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติ

ประชากรแฝง แรงงาน และการเข้าถึงบริการสาธารณะ

ประเด็นประชากรแฝง แรงงาน และการเข้าถึงบริการสาธารณะเป็นหนึ่งในประเด็นสำคัญที่สะท้อนความซับซ้อนของการพัฒนาจังหวัดระยองในฐานะเมืองอุตสาหกรรมและพื้นที่ยุทธศาสตร์ของ EEC การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม เมือง และตลาดแรงงานทำให้จังหวัดมีประชากรที่อยู่อาศัยและใช้บริการจริงสูงกว่าจำนวนประชากรตามทะเบียน ส่งผลให้การวางแผนบริการสาธารณะ การจัดสรรงบประมาณ และการบริหารจัดการพื้นที่จำเป็นต้องอาศัยข้อมูลประชากรที่สะท้อนสภาพจริงมากขึ้น ประเด็นนี้จึงเชื่อมโยงทั้งกับคุณภาพชีวิต ความเหลื่อมล้ำ การเข้าถึงบริการพื้นฐาน และธรรมาภิบาลด้านข้อมูลของจังหวัด

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ SDGs พบว่า “ประชากรแฝง” เป็นหนึ่งในความท้าทายสำคัญของจังหวัดระยอง โดยมีการประเมินว่าประชากรแฝงอาจมีจำนวนมากกว่า 500,000 คน ซึ่งส่งผลให้โครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะเดิมอาจไม่เพียงพอต่อความต้องการจริงของพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีการขยายตัวของอุตสาหกรรมและแรงงานหนาแน่น ประเด็นด้านน้ำสะอาด สุขอนามัย การจัดการน้ำเสีย การคมนาคม และสาธารณสุข เป็นเรื่องที่ประชาชนรับรู้ได้โดยตรงในชีวิตประจำวัน และสอดคล้องกับผลสำรวจที่พบว่า SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย ยังอยู่ในกลุ่มเป้าหมายที่มีช่องว่างสูงระหว่างความจำเป็นเร่งด่วนกับการดำเนินการของภาครัฐ

ประเด็นดังกล่าวเชื่อมโยงโดยตรงกับ SDG 3 สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี และ SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ เนื่องจากระบบสาธารณสุขและระบบการศึกษาต้องรองรับประชาชนที่อยู่อาศัยจริงในพื้นที่ ไม่ใช่เฉพาะประชากรตามทะเบียนเท่านั้น เมื่อจำนวนผู้ใช้บริการจริงสูงกว่าฐานข้อมูลทางทะเบียน ย่อมส่งผลต่อความเพียงพอของสถานบริการ บุคลากร งบประมาณ และคุณภาพการให้บริการ โดยเฉพาะในพื้นที่เมือง เขตอุตสาหกรรม และชุมชนที่รองรับแรงงานจำนวนมาก

ในมิติแรงงาน ประชากรแฝงและแรงงานย้ายถิ่นเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจจังหวัดระยอง โดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการ และกิจกรรมเศรษฐกิจต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม แรงงานจำนวนหนึ่งอาจอยู่ในสถานะที่เปราะบางต่อความไม่มั่นคงทางรายได้ สวัสดิการ ความปลอดภัยในการทำงาน และการเข้าถึงบริการพื้นฐาน ประเด็นนี้จึงสัมพันธ์กับ SDG 8 งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโตและ SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ เพราะการพัฒนาจังหวัดที่ยั่งยืนต้องไม่เพียงสร้างงาน แต่ต้องทำให้แรงงานทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงสิทธิ บริการ และโอกาสได้อย่างเป็นธรรม

นอกจากนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรจริงในพื้นที่ยังส่งผลโดยตรงต่อ SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน เนื่องจากเมืองและชุมชนของจังหวัดระยองต้องรองรับความต้องการด้านที่อยู่อาศัย การเดินทาง ระบบขนส่ง น้ำสะอาด การจัดการขยะ และสิ่งแวดล้อมเมืองที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เสียงสะท้อนจากประชาชนชี้ให้เห็นว่าปัญหาระบบน้ำประปา การจราจรติดขัด และภาระของโครงสร้างพื้นฐานเป็นประเด็นที่สัมพันธ์กับการเติบโตของประชากรและกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่

ธรรมาภิบาล ความปลอดภัย และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า SDG 16 สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง เป็นเป้าหมายที่มีช่องว่างสูงที่สุดระหว่างความจำเป็นเร่งด่วนกับการดำเนินการแก้ไขของภาครัฐ ประเด็นนี้สะท้อนว่าประชาชนให้ความสำคัญกับระบบบริหารจัดการที่โปร่งใส เป็นธรรม เปิดเผยข้อมูล และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัดมากขึ้น สอดคล้องกับการที่ประเด็นด้านธรรมาภิบาลเป็นหนึ่งในข้อเสนอสำคัญ โดยประชาชนให้ความสำคัญกับการปรับปรุงนโยบายท้องถิ่นให้เหมาะสมกับบริบทพื้นที่ การเปิดเผยข้อมูล การบริหารจัดการที่โปร่งใส และการมีช่องทางให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการพัฒนา

ในมิติความปลอดภัย จังหวัดระยองต้องเผชิญกับความเสี่ยงหลายรูปแบบที่สัมพันธ์กับการขยายตัวของเมืองและอุตสาหกรรม เช่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อุบัติเหตุทางถนน ความเสี่ยงจากสารเคมีและวัตถุอันตราย ตลอดจนปัญหายาเสพติดในพื้นที่

นอกจากนี้ SDG 17 ร่วมมือเพื่อพิชิตเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ยังมีความสำคัญต่อจังหวัดระยอง เนื่องจากการแก้ไขปัญหาในพื้นที่ไม่สามารถดำเนินการโดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งได้เพียงลำพัง แต่ต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคเอกชน ภาคอุตสาหกรรม ชุมชน ภาคประชาสังคม และประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะประเด็นที่มีผลกระทบข้ามภาคส่วน เช่น มลพิษ การจัดการน้ำ ขยะ ทรัพยากรชายฝั่ง ความปลอดภัย และการดูแลประชากรแฝง

ช่องว่างและโอกาสในการพัฒนา

ช่องว่างเชิงนโยบาย

ตารางที่ 20: ช่องว่างในการพัฒนาตาม SDG สำหรับกลุ่มที่มีผลการดำเนินงานระดับ A

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จังหวัดระยองสามารถทำได้ดีกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ประกอบด้วยเป้าหมายที่ 1 (ความยากจนต้องหมดไป), 2 (ความอดอยากต้องหมดไป), 4 (การศึกษาที่มีคุณภาพ), 5 (ความเท่าเทียมทางเพศ), 9 (อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน), 11 (เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน), 16 (สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง) และ 17 (ร่วมมือเพื่อพิชิตเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน) อาจกล่าวได้ว่า เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนเหล่านี้ จังหวัดระยองที่มีลักษณะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีผลลัพธ์การพัฒนาในประเด็นความยากจน ความอดอยาก การศึกษา และความเท่าเทียมทางเพศ ได้ดีหากเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยระดับประเทศ จึงควรมีการถ่ายทอดองค์ความรู้ในการพัฒนาที่ยั่งยืนเหล่านี้ให้จังหวัดอื่นที่ยังมีผลการดำเนินงานต่ำกว่าและมีบริบทใกล้เคียงได้ศึกษา

ทั้งนี้ การรับฟังความเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียพบว่าผลลัพธ์จากการเติบโตของเศรษฐกิจในอดีตไม่ถูกกระจายไปยังประชากรกลุ่มต่าง ๆ อย่างทั่วถึง ซึ่งปัจจุบันมีข้อจำกัดของข้อมูลทำให้ไม่สามารถติดตามผลลัพธ์ตามตัวชี้วัดในเป้าหมายที่ 10 ลดความเหลื่อมล้ำได้ จึงควรมีการกำหนดแนวทางรวบรวมข้อมูลและประเมินผลสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำและการกระจายทรัพยากรของจังหวัดระยองในระยะถัดไป

เสียงจากประชาชนระบุว่า ประเด็นธรรมาภิบาล ความเชื่อมั่น และการมีส่วนร่วม (SDG 16) เป็นประเด็นที่มีช่องว่างของความสำคัญและการดำเนินการภาครัฐสูงที่สุด และเป็นเงื่อนไขนำที่จะส่งผลสืบเนื่องต่อไปยังการพัฒนาในประเด็นอื่น ๆ เนื่องจากจังหวัดระยองเป็นพื้นที่ที่มีการพัฒนาอย่างเข้มข้นและมีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลากหลาย ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนในหลายสาขาธุรกิจ ชุมชน แรงงาน ประชากรแฝง และประชาชนในพื้นที่ชายฝั่ง หากไม่มีช่องทางการมีส่วนร่วมที่เพียงพอ อาจส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนและอาจนำไปสู่ความขัดแย้งเชิงพื้นที่ รวมถึงอาจมีการใช้ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาที่ไม่สมดุล ด้วยเหตุนี้ แม้จะเป็นเป้าหมายการพัฒนาที่จังหวัดระยองมีผลลัพธ์ดีกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ แต่จำเป็นต้องมีการติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด

ตารางที่ 21: ช่องว่างในการพัฒนาตาม SDG สำหรับกลุ่มที่มีผลการดำเนินงานระดับ B

ระดับ B (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ ไม่เกินร้อยละ 10)			

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จังหวัดระยองทำได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศไม่เกินร้อยละ 10 คือ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 3 (สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี) และเป้าหมายที่ 7 (พลังงานสะอาด ราคาถูก) แสดงให้เห็นว่าเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนี้มีผลการดำเนินงานที่ใกล้เคียงกับประเทศ หากมีการดำเนินการแบบมุ่งเป้าเพื่อขยายสัดส่วนครัวเรือนที่สามารถเข้าถึงไฟฟ้าจะสามารถมีผลการดำเนินงานสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศได้ และสามารถขยายความครอบคลุมในด้านสุขภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ได้มากขึ้น

ตารางที่ 22: ช่องว่างในการพัฒนาตาม SDG สำหรับกลุ่มที่มีผลการดำเนินงานระดับ C

ระดับ C (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ ระหว่างร้อยละ 10 ถึงร้อยละ 20)		

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จังหวัดระยองทำได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศระหว่างร้อยละ 10 - 20 คือ เป้าหมายที่ 8 (งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโต) แสดงให้เห็นผลกระทบจากการกลายเป็นเมืองอุตสาหกรรมเข้มข้นของจังหวัด ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจึงควรร่วมกันเริ่มติดตามการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด และอาจเตรียมพร้อมวางแผนหรือพิจารณาระดมทรัพยากรเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล

ตารางที่ 23: ช่องว่างในการพัฒนาตาม SDG สำหรับกลุ่มที่มีผลการดำเนินงานระดับ D

ระดับ D (ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของผลลัพธ์ระดับประเทศ มากกว่าร้อยละ 20)				

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่จังหวัดระยองทำได้ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศมากกว่าร้อยละ 20 ประกอบด้วย เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 12 (บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ), 13 (แก้ปัญหาโลกร้อน) และ 15 (ชีวิตบนบก) เป็นผลจากการเติบโตอย่างไม่สมดุลในอดีต กล่าวคือแม้ภาคอุตสาหกรรมจะมีขนาดใหญ่ แต่เกิดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมภายในจังหวัดที่รุนแรง นอกจากนี้ การเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะหลังมีลักษณะหดตัวลง รวมถึงบริบทของการมีประชากรแฝงจำนวนมาก ส่งผลให้สถานการณ์การพัฒนาตามเป้าหมายข้างต้นเป็นความท้าทายที่จังหวัดระยองเผชิญ นำไปสู่ผลลัพธ์ที่ไม่ดีเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยของประเทศ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรระดมกำลังและทรัพยากรเพื่อระบุปัญหา สาเหตุ และดำเนินการยกระดับผลลัพธ์การพัฒนาในประเด็นข้างต้น

ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนสะท้อนว่าประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรเป็นกลุ่มประเด็นที่ประชาชนให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ทั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้องกับความ

ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ทรัพยากรทะเลและชายฝั่งที่เผชิญแรงกดดันจากการใช้ประโยชน์พื้นที่ชายฝั่งและทะเล รวมถึงประเด็นการจัดการน้ำ ที่มีความต้องการใช้น้ำจากหลายภาคส่วน หากการบริหารจัดการน้ำไม่สามารถรองรับความต้องการจริงของพื้นที่ได้อย่างเพียงพอ ย่อมส่งผลต่อคุณภาพชีวิต สุขอนามัย สุขภาพของประชาชน และความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน

ดังนั้น ช่องว่างด้านสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร และความเสี่ยงเชิงพื้นที่ของจังหวัดระยองจึงควรถูกมองเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ที่ต้องจัดการอย่างบูรณาการ โดยให้ความสำคัญกับการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การบริหารจัดการน้ำและน้ำเสีย การควบคุมมลพิษ การจัดการขยะและของเสีย การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การฟื้นฟูทรัพยากรทะเลและชายฝั่ง และการสร้างระบบข้อมูลสิ่งแวดล้อมที่เปิดเผยตรวจสอบได้ และประชาชนเข้าถึงได้ การดำเนินการดังกล่าวจะช่วยให้จังหวัดระยองสามารถลดต้นทุนจากการเติบโตของเมืองอุตสาหกรรม และรักษาสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต และความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติได้มากขึ้น

ตารางที่ 24: ช่องว่างในการพัฒนาตาม SDG สำหรับกลุ่มที่ไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้

ไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้			

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 6 (น้ำสะอาดและสุขอนามัย), 10 (ลดความเหลื่อมล้ำ) และ 14 (ชีวิตในน้ำ) นั้นยังไม่สามารถติดตามและประเมินผลได้ในช่วงของการจัดทำรายงานความคืบหน้าการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จังหวัดระยองจะต้องประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอข้อมูลของตัวชี้วัด หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการจัดเก็บข้อมูลสำหรับจังหวัดระยอง

การขาดข้อมูลการติดตามประเมินผลสะท้อนช่องว่างด้านข้อมูลและระบบติดตาม SDGs แม้จังหวัดระยองจะมีข้อมูลจำนวนหนึ่งที่สามารถใช้ประกอบการประเมินตัวชี้วัด SDGs ได้ แต่ยังมีตัวชี้วัดอีกจำนวนมากที่ไม่สามารถติดตามผลได้อย่างสมบูรณ์ เนื่องจากไม่มีข้อมูลระดับจังหวัด ข้อมูลไม่ต่อเนื่อง นิยามและวิธีจัดเก็บข้อมูลแตกต่างกัน หรือข้อมูลอยู่กระจัดกระจายตามหน่วยงานต่าง ๆ

ช่องว่างด้านข้อมูลและระบบติดตาม SDGs เป็นหนึ่งในข้อจำกัดเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดระยอง เพราะส่งผลต่อทั้งการวางแผน การจัดสรรทรัพยากร การติดตามผล และความเชื่อมั่นของประชาชน จังหวัดจึงควรยกระดับระบบข้อมูลให้สามารถสะท้อนสถานการณ์จริงของพื้นที่ ครอบคลุมประชากรจริง กลุ่มเปราะบาง ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และบริการพื้นฐาน พร้อมทั้งพัฒนาให้ข้อมูลเป็นเครื่องมือของการตัดสินใจเชิงนโยบายที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการขับเคลื่อน SDGs อย่างต่อเนื่อง

โอกาสในการพัฒนา

ทิศทางการขับเคลื่อน SDGs ของจังหวัดระยองในระยะต่อไปควรมุ่งใช้จุดแข็งด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรม โครงสร้างพื้นฐาน และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัด เป็นฐานในการแก้ไขช่องว่างเชิงโครงสร้างที่ประชาชนสะท้อนออกมา ในประเด็นดังนี้

1) การยกระดับธรรมาภิบาลเชิงพื้นที่และกลไกการมีส่วนร่วมของประชาชน เนื่องจากผลการสำรวจสะท้อนว่า SDG 16 สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง เป็นเป้าหมายที่มีช่องว่างสูงที่สุด จังหวัดระยองจึงมีโอกาสใช้ประเด็นนี้เป็นจุดตั้งต้นของการพัฒนากลไกการบริหารจัดการที่โปร่งใส เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของประชาชน ลดความขัดแย้งเชิงพื้นที่ และทำให้เกิดการพัฒนาที่สมดุลขึ้น

2) การพัฒนาระบบข้อมูลและฐานข้อมูล SDGs ระดับจังหวัด จังหวัดระยองควรใช้ผลการจัดทำ SDG Profile เป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาฐานข้อมูลกลางที่เชื่อมโยงข้อมูลจากหลายหน่วยงาน ครอบคลุมทั้งตัวชี้วัด SDGs ข้อมูลประชากรจริง ประชากรแฝง กลุ่มเปราะบาง ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม บริการพื้นฐาน และความเห็นของประชาชน ระบบข้อมูลดังกล่าวจะช่วยให้จังหวัดสามารถวางแผน จัดสรรงบประมาณ ติดตามผล และปรับนโยบายได้สอดคล้องกับสภาพจริงของพื้นที่มากขึ้น

3) การขับเคลื่อนเศรษฐกิจอุตสาหกรรมไปสู่เศรษฐกิจที่รับผิดชอบและกระจายประโยชน์มากขึ้น เพื่อลดช่องว่างด้านรายได้ คุณภาพชีวิต และความเหลื่อมล้ำของจังหวัด

4) การจัดการสิ่งแวดล้อม ทรัพยากร และความเสี่ยงเชิงพื้นที่อย่างบูรณาการ เนื่องจากผลลัพธ์ตัวชี้วัด SDG และการสำรวจชี้ว่าการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเป็นประเด็นสำคัญของจังหวัด จังหวัดระยองจึงควรพัฒนาระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเชิงรุก เช่น การเฝ้าระวังมลพิษร่วมกับชุมชน การเปิดเผยข้อมูลสิ่งแวดล้อม การวางแผนรับมือภัยพิบัติและความเสี่ยงด้านภูมิอากาศ การฟื้นฟูทรัพยากรชายฝั่ง และการส่งเสริมการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืน เพื่อให้การเติบโตของเมืองอุตสาหกรรมดำเนินควบคู่กับการคุ้มครองสุขภาพและฐานทรัพยากรธรรมชาติ

5**) การออกแบบบริการสาธารณะให้สอดคล้องกับจำนวนประชากรที่อยู่อาศัยจริงในพื้นที่** จังหวัดระยองสามารถใช้ประเด็นประชากรแฝงและแรงงานย้ายถิ่นเป็นฐานในการพัฒนาระบบข้อมูลประชากรจริง และนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการจัดสรรงบประมาณ วางแผนบริการด้านน้ำ สาธารณสุข การศึกษา คมนาคม ที่อยู่อาศัย การจัดการขยะ และสวัสดิการแรงงานให้ครอบคลุมมากขึ้น การพัฒนาบริการสาธารณะบนฐานข้อมูลจริงจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการ และทำให้การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมมีความเป็นธรรมต่อประชาชนทุกกลุ่มตามหลักการไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

6) การสร้างกลไกความร่วมมือระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อน SDGs อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปัญหาของจังหวัดระยองมีลักษณะซับซ้อนและข้ามสาขา การแก้ไขจึงไม่สามารถดำเนินการโดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งเพียงลำพัง แต่จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคอุตสาหกรรม ภาคเอกชน ภาควิชาการ ชุมชน และประชาชนในพื้นที่ การสร้างกลไกความร่วมมือที่มีเป้าหมายร่วม ข้อมูลร่วม และระบบติดตามผลร่วม จะช่วยให้การขับเคลื่อน SDGs ของจังหวัดระยองมีทิศทางชัดเจนและเกิดผลในทางปฏิบัติมากขึ้น

รายการอ้างอิง

กรมการปกครอง. (2568). สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร.

สำนักงานจังหวัดระยอง. (2569). แผนพัฒนาจังหวัดระยอง (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2569.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2565). จำนวนประชากรแฝง จำแนกรายจังหวัด.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2568). จำนวนแรงงานนอกระบบ.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด.

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2568). ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่.

ความคิดเห็นและข้อความที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ไม่ได้สะท้อนถึงความคิดเห็นของสหภาพยุโรปและองค์การสหประชาชาติ รวมถึง UNDP และประเทศสมาชิกขององค์การสหประชาชาติ

ภาคผนวก ก รายการตัวชี้วัดและชื่อชุดข้อมูลที่สอดคล้องกับบริบทจังหวัดระยอง

ตารางที่ 25: รายการตัวชี้วัดและชื่อชุดข้อมูลที่สอดคล้องกับบริบทจังหวัดระยอง

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
1	1.2.1	สัดส่วนประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนของประเทศ จำแนกตามเพศ และอายุ	สัดส่วนคนจน เมื่อวัดด้านรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค จำแนกตามจังหวัด (ร้อยละ)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
1	1.2.2	สัดส่วนของผู้ชาย, ผู้หญิง และเด็กในทุกช่วงวัยที่ยากจน ในทุกมิติตามนิยามของประเทศ	สัดส่วนของผู้ชาย, ผู้หญิง และเด็กในทุกช่วงวัยที่ยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของประเทศ (ร้อยละ)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
1	1.3.1	สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐาน จำแนกตามเพศ แยกเป็นเด็ก ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หญิงตั้งครรภ์ เด็กเกิดใหม่ เหยื่อที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน คนยากจนและคนที่อยู่ในสถานะเปราะบาง	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
1	1.4.1	สัดส่วนของประชากรที่อาศัยในครัวเรือนที่เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
1	1.4.2	สัดส่วนของประชากรผู้ใหญ่ที่มีเอกสารสิทธิ์ใน (a) ที่ดินถูกต้องตามกฎหมายรับรองการถือครองที่ดิน และ (b) ประชากรเหล่านี้ทราบถึงสิทธิของตนในที่ดินที่ตนถือครอง จำแนกตามเพศ และประเภทการถือครอง	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
1	1.5.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน	ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ (คนต่อแสนประชากร)	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
1	1.5.2	การสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติ ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมโลก (GDP)	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
1	1.5.3	จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของประเทศ ด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนงานเซ็นไดด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558–2573	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
1	1.5.4	สัดส่วนของรัฐบาลท้องถิ่นที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ท้องถิ่น ด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
1	1.b.1	การใช้จ่ายทางสังคมเพื่อสนับสนุนคนจน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
2	2.1.1	ความชุกของภาวะการขาดสารอาหาร	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
2	2.1.2	ความชุกของความไม่มั่นคงทางอาหารระดับปานกลางหรือรุนแรงในประชากร โดยใช้ขนาดของประสบการณ์ด้านความไม่มั่นคงทางอาหาร (FIES)	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
2	2.2.1	ความชุกของภาวะเตี้ยแคระแกร็น (ประเมินส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ) ตามมาตรฐานการเจริญเติบโตในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ขององค์การอนามัยโลก (WHO) ซึ่งใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เบี่ยงเบนไปจากค่ามัธยฐาน โดยภาวะแคระแกร็นคือเด็กที่มีความสูงเทียบกับอายุต่ำกว่าค่ามัธยฐานของความสูงตามเกณฑ์อายุน้อยกว่า -2 เท่าของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (-2 SD)	ภาวะโภชนาการของเด็กอายุ 0–5 ปี ดัชนีส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ (ภาวะเตี้ย)	กระทรวงสาธารณสุข
2	2.2.2	ความชุกของภาวะทุพโภชนาการ (ประเมินน้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง) ตามมาตรฐานการเจริญเติบโตในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ขององค์การอนามัยโลก (WHO) ซึ่งใช้ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานที่เบี่ยงเบนไปจากค่ามัธยฐาน โดยประกอบด้วย 1) ภาวะน้ำหนักเกิน และ 2) ภาวะผอม	ภาวะโภชนาการของเด็กอายุ 0–5 ปี ดัชนีน้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง (ภาวะผอม สมส่วน ภาวะเริ่มอ้วนและอ้วน)	กระทรวงสาธารณสุข
2	2.2.3	ความชุกของโรคโลหิตจางในสตรีอายุ 15 ถึง 49 ปี จำแนกตามสถานะการตั้งครรภ์ (ร้อยละ)	ความชุกของโรคโลหิตจางในสตรีอายุ 15 ถึง 49 ปี จำแนกตามสถานะการตั้งครรภ์ (ร้อยละ)P	กระทรวงสาธารณสุข

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
2	2.2.4	ความชุกของการได้รับอาหารที่มีความหลากหลายทางโภชนาการขั้นต่ำ จำแนกตามกลุ่มประชากร (เด็กอายุ 6–23 เดือน และหญิงอายุ 15–49 ปี ที่ไม่ได้ตั้งครรภ์)	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
2	2.3.1	ปริมาณการผลิตต่อหน่วยแรงงาน จำแนกตามขนาดกิจการของการทำการเกษตร/เลี้ยงสัตว์/การป่าไม้	มูลค่าการผลิตภาคการเกษตรต่อหน่วยแรงงาน	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
2	2.3.2	รายได้เฉลี่ยของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก จำแนกตามเพศ และสถานะของชาวพื้นเมือง (เพื่อแยกชนพื้นเมือง หรือ ชนเผ่า)	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
2	2.4.1	สัดส่วนของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรแบบยั่งยืน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
2	2.5.1	จำนวนแหล่งพันธุกรรมของ (a) พืชและ (b) สัตว์เพื่ออาหารและการเกษตร ที่ได้รับการกำหนดไว้ในแผนอนุรักษ์ระยะกลาง หรือระยะยาว	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
2	2.a.1	ดัชนีการเตรียมความพร้อมทางการเกษตรต่อค่าใช้จ่ายภาครัฐ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
2	2.c.1	ตัวชี้วัดราคาอาหารที่ผิดปกติ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
3	3.1.1	อัตราส่วนการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ 100,000 คน	อัตราส่วนการตายของมารดาต่อการเกิดมีชีพ 100,000 คน	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.1.2	สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ได้รับการดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
3	3.2.1	อัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี (อัตราการตายต่อการเกิด 1,000 คน)	อัตราการตายของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี (อัตราการตายต่อการเกิด 1,000 คน)	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.2.2	อัตราตายของทารกแรกเกิด (การตายต่อการเกิด 1,000 คน)	จำนวนและอัตราตายของทารกแรกเกิด (ต่ำกว่า 28 วัน) อัตราการตายทารก (ต่ำกว่า 1 ปี) จำแนกตามเพศ และอัตราตายมารดา พ.ศ. 2555–2564	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.3.1	จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่ติดเชื้อ 1,000 คน จำแนกตาม เพศ อายุ และประชากรหลัก	จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่ติดเชื้อ 1,000 คน	กระทรวงสาธารณสุข

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
3	3.3.2	อัตราการเกิดโรควัณโรคต่อประชากร 100,000 คน	อัตราการเกิดโรควัณโรคต่อประชากร 100,000 คน	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.3.3	อัตราการเกิดโรคมาลาเรียต่อประชากร 1,000 คน	อัตราการเกิดโรคไข้มาลาเรียต่อประชากรพันคน	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.3.4	อัตราการเกิดโรคไวรัสตับอักเสบบี ต่อประชากร 100,000 คน	อัตราการเกิดโรคไวรัสตับอักเสบบีต่อประชากร 100,000 คน	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.3.5	จำนวนผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในการป้องกันโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
3	3.4.1	อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน หรือโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง	อัตราตายด้วย 4 โรค NCD ต่อประชากรแสนคน	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.4.2	อัตราการฆ่าตัวตาย	อัตราการฆ่าตัวตายต่อประชากรหนึ่งแสนคน ตามสถานที่เสียชีวิต	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.5.1	ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยา ทางจิตเวช และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ที่ใช้สารเสพติด	ร้อยละของผู้ป่วยยาเสพติดเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา ได้รับการดูแลอย่างมีคุณภาพต่อเนื่องจนถึงการติดตาม (Retention Rate)	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.5.2	ปริมาณการบริโภคแอลกอฮอล์ต่อผู้บริโภค (อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป) ในหน่วยลิตรแห่งแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ภายใน 1 ปีปฏิทิน	อัตราการดื่มสุราฯ ของประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามเพศ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
3	3.6.1	อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน	อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.7.1	สัดส่วนของหญิงวัยเจริญพันธุ์ (อายุ 15–49 ปี) ซึ่งต้องการการวางแผนครอบครัวมีความรู้สึกพึงพอใจกับการใช้วิธีสมัยใหม่	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
3	3.7.2	อัตราการคลอดบุตรในหญิงวัยรุ่นอายุ (10–14 ปี, 15–19 ปี) ต่อผู้หญิงกลุ่มอายุดังกล่าว 1,000 คน	อัตราคลอดมีชีพในหญิงอายุ 10–14 (15–19) ปี รายจังหวัดและเขตสุขภาพ	กระทรวงสาธารณสุข

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
3	3.8.1	ความครอบคลุมของบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น	ร้อยละความครอบคลุมสิทธิในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.8.2	สัดส่วนของประชากรที่มีค่าใช้จ่ายของครัวเรือนส่วนใหญ่ไปในเรื่องของสุขภาพเป็นร้อยละของค่าใช้จ่ายหรือรายได้ทั้งสิ้นของครัวเรือน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
3	3.9.1	อัตราการตายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศในบ้านเรือนและในบรรยากาศ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
3	3.9.2	อัตราการตายที่เกิดจากน้ำ สุขาภิบาลที่ไม่ปลอดภัย และไม่มีสุขลักษณะ (เปิดรับปัญหาน้ำ, สุขาภิบาลและสุขลักษณะที่ไม่ปลอดภัยสำหรับทุกคน)	จำนวนตายอุจจาระร่วง จำแนกตามภาค (5 ภาค)	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.9.3	อัตราการตายที่เกิดจากการได้รับสารพิษโดยไม่ตั้งใจ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
3	3.a.1	ความชุกของผู้ที่สูบบุหรี่ในปัจจุบันในกลุ่มคนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่มีการปรับมาตรฐานอายุ	ความชุกของผู้ที่สูบบุหรี่ในปัจจุบันในกลุ่มคนที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไปที่มีการปรับมาตรฐานอายุ (ร้อยละ)	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
3	3.b.1	สัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่ได้รับการครอบคลุมด้วยวัคซีนทั้งหมดที่รวมไว้ในโครงการของประเทศ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
3	3.b.3	สัดส่วนของสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขภาพที่มีชุดหลักของความจำเป็นทางการแพทย์ที่สำคัญและสามารถหาได้บนพื้นฐานของความยั่งยืน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
3	3.c.1	ความหนาแน่นและการกระจายตัวของบุคลากรด้านสาธารณสุข	ความหนาแน่นและการกระจายตัวของบุคลากรด้านสาธารณสุข	กระทรวงสาธารณสุข
3	3.d.2	ร้อยละของการติดเชื้อในกระแสเลือดจากเชื้อดื้อยาที่เลือกพิจารณา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
4	4.1.1	สัดส่วนของเด็ก/เยาวชนใน: (ก) ระดับชั้น ป.2 หรือ ป.3 (ข) ป.6 และ (ค) ม.3 ที่มีความสามารถตามเกณฑ์ขั้นต่ำเป็นอย่างน้อย ใน (1) ด้านการอ่านและ (2) ด้านคณิตศาสตร์ หรือการคิดคำนวณ จำแนกตาม เพศ	ร้อยละการทดสอบ NT ชั้น ป.3 ที่ได้คะแนนเท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์พอใช้	กระทรวงศึกษาธิการ
4	4.1.2	อัตราการสำเร็จการศึกษา (ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย)	อัตราการสำเร็จการศึกษา (ประถมศึกษา มัธยมศึกษา	กระทรวงศึกษาธิการ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
			ตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอาชีวศึกษา)	
4	4.2.1	สัดส่วนของเด็กอายุ 24–59 เดือน ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และสุขภาวะทางจิตเป็นไปตามเกณฑ์ จำแนกตามเพศ	สัดส่วนเด็ก 0–5 ปีที่มีพัฒนาการสมวัย	กระทรวงสาธารณสุข
4	4.2.2	อัตราการเข้าเรียนปฐมวัย (1 ปี ก่อนถึงเกณฑ์อายุเข้าเรียนประถมศึกษา) จำแนกตามเพศ	สัดส่วนเด็กที่เข้าเรียนอนุบาล 3 (หลักสูตร สช.) หรืออนุบาล 2 ต่อเด็กอายุ 6 ขวบทั้งหมด	กระทรวงศึกษาธิการ
4	4.3.1	อัตราการเข้าเรียนของเยาวชนและผู้ใหญ่ ทั้งในระบบ นอกระบบการศึกษา รวมทั้งการอบรมในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
4	4.4.1	สัดส่วนของเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามประเภททักษะ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
4	4.5.1	ดัชนีความเท่าเทียมกัน (ผู้หญิง/ผู้ชาย/ในเขต/นอกเขต/ความมั่งคั่งสูง–ต่ำ และอื่น ๆ เช่น สถานะความพิการ คนพื้นเมือง และคนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง หากมีข้อมูล) สำหรับตัวชี้วัดด้านการศึกษาทั้งหมดในรายชื่อนี้ที่สามารถจำแนกข้อมูลได้	ดัชนีความเท่าเทียมทางเพศของนักเรียน	กระทรวงศึกษาธิการ
4	4.6.1	สัดส่วนของประชากรในกลุ่มอายุที่กำหนดที่สามารถบรรลุอย่างน้อยที่สุดในระดับความเชี่ยวชาญใน (a) การอ่านออกเขียนได้ (b) ทักษะในการคำนวณ จำแนกตามเพศ	รายงานผลสำรวจภาวะการรู้หนังสือของคนไทย	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
4	4.a.1	สัดส่วนของโรงเรียนที่ให้การบริการขั้นพื้นฐาน จำแนกตามประเภทของการบริการ	ร้อยละสถานศึกษาที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพระดับดีขึ้นไป (การศึกษาขั้นพื้นฐาน)	สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)
4	4.c.1	สัดส่วนของครูที่มีคุณสมบัติขั้นต่ำ จำแนกตามระดับการศึกษา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
5	5.2.1	สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่เคยอยู่ร่วมกับคู่ครองได้รับความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจโดยคู่ครองคน	ข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
		ปัจจุบัน หรือคู่ครองคนก่อนหน้า ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ		
5	5.2.2	สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ 15 ปีขึ้นไป ที่ได้รับความรุนแรงทางเพศจากบุคคลอื่น ที่ไม่ใช่คู่ครอง ในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ และสถานที่เกิดเหตุ	ข้อมูลผู้ถูกกระทำความรุนแรงในครอบครัว	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
5	5.3.1	สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง 20–24 ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ 15 และก่อนอายุ 18 ปี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
5	5.3.2	สัดส่วนของเด็กหญิงและผู้หญิง (อายุระหว่าง 15–49 ปี) ที่ได้รับการขลิบ/ตัดอวัยวะเพศหญิง จำแนกตามอายุ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
5	5.4.1	สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปในการทำงานบ้านและดูแลคนในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศ อายุ และสถานที่อยู่	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
5	5.5.1	สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่ง (a) ในรัฐสภา และ (b) ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
5	5.6.1	สัดส่วนของผู้หญิงอายุ 15–49 ปีที่ทำการตัดสินใจด้วยตนเองในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การใช้ยาคุมกำเนิด และการดูแลสุขภาพการเจริญพันธุ์	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
5	5.a.1	(a) สัดส่วนของจำนวนประชากรภาคการเกษตรทั้งหมดที่เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิเหนือพื้นที่ทำการเกษตร จำแนกตามเพศ และ (b) ส่วนแบ่งของผู้หญิงที่เป็นเจ้าของ หรือมีสิทธิถือครองพื้นที่ทางการเกษตร จำแนกตามประเภทการครอบครอง	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
5	5.b.1	สัดส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำแนกตามเพศ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
6	6.1.1	สัดส่วนของประชากรที่ใช้บริการน้ำดื่มที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
6	6.2.1	สัดส่วนของประชากรที่ใช้ (a) บริการสุขอนามัยได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย (b) และการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการล้างมือด้วยสบู่ และน้ำ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
6	6.3.1	สัดส่วนของน้ำเสียจากครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ได้รับการบำบัดอย่างปลอดภัย	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
6	6.3.2	สัดส่วนของแหล่งน้ำ (เช่น มหาสมุทร ทะเล ทะเลสาบ แม่น้ำ ธารน้ำ คลอง หรือสระน้ำ) ที่มีคุณภาพน้ำโดยรอบที่ดี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
6	6.4.1	การเปลี่ยนแปลงของการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพตลอดทุกช่วงเวลา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
6	6.4.2	ระดับความตึงเครียดด้านน้ำ: สัดส่วนการใช้น้ำจืดต่อปริมาณน้ำจืดทั้งหมด	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
6	6.6.1	การเปลี่ยนแปลงในบริบทของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำตลอดทุกช่วงเวลา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
6	6.b.1	สัดส่วนของหน่วยงานบริหารส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งและวางนโยบายและกระบวนการปฏิบัติ เพื่อการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในด้านการจัดการน้ำและสุขอนามัย	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
7	7.1.1	สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้า	สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้า	การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
7	7.1.2	สัดส่วนของประชากรที่พึ่งพาพลังงานและเทคโนโลยีสะอาดเป็นหลัก	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
7	7.2.1	ส่วนแบ่งการใช้พลังงานทดแทนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายทั้งสิ้น	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
8	8.1.1	อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อหัวประชากร	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ (Chain Volume Measures: CVM)	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
8	8.2.1	อัตราการเติบโตรายปีของรายได้ที่แท้จริงต่อประชากรผู้มีงานทำ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ (Chain Volume Measures: CVM) และจำนวนประชากรผู้มีงานทำ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
8	8.3.1	สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบในการจ้างงานทั้งหมด จำแนกตามภาคการผลิต และเพศ	จำนวนแรงงานนอกระบบ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
8	8.5.1	รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้าง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และความพิการ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
8	8.5.2	อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และ ความพิการ	อัตราการว่างงาน	สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
8	8.6.1	สัดส่วนของเยาวชน (อายุ 15–24 ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
8	8.7.1	สัดส่วนและจำนวนเด็กอายุ 5–17 ปี ที่เป็นแรงงานเด็ก จำแนกตามเพศ และอายุ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
8	8.8.1	การบาดเจ็บสาหัสถึงชีวิต และไม่ถึงชีวิต จากการทำงานต่อแรงงาน 100,000 คน จำแนกตามเพศ และสถานะของผู้อพยพ	การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความร้ายแรง (ในข่ายกองทุนเงินทดแทน)	สำนักงานประกันสังคม
8	8.9.1	ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศภาคการท่องเที่ยว (คิดเป็นร้อยละของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศทั้งหมด และในอัตราการเติบโต)	รายได้จากผู้เยี่ยมเยือน	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
8	8.9.2	จำนวนแรงงานในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
8	8.10.1	(a) จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ ต่อผู้ใหญ่ 100,000 คน และ (b) จำนวนเครื่องเบิกเงินอัตโนมัติ (ATMs) ต่อผู้ใหญ่ 100,000 คน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
8	8.10.2	สัดส่วนของผู้ใหญ่ (อายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป) ที่มีบัญชีกับธนาคาร หรือสถาบันการเงินอื่น ๆ หรือกับผู้ให้บริการทางการเงินผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
9	9.1.1	สัดส่วนของประชากรชนบทที่อาศัยอยู่ภายในระยะ 2 กิโลเมตรจากถนนที่สามารถใช้งานได้ทุกฤดู	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
9	9.1.2	ปริมาณผู้โดยสาร และสินค้าที่ขนส่ง จำแนกตามรูปแบบการขนส่ง	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
9	9.2.1	มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นสัดส่วนของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศและมูลค่าเพิ่มต่อหัว	มูลค่าเพิ่มของภาคอุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นสัดส่วนของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศและมูลค่าเพิ่มต่อหัว	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
9	9.2.2	การจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตคิดเป็นสัดส่วนของการจ้างงานรวมทั้งหมด	สัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตต่อการจ้างงานรวมทั้งหมด	สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
9	9.3.1	สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมขนาดเล็กต่อมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมทั้งหมด	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
9	9.3.2	สัดส่วนของอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีการกู้ยืม หรือมีวงเงินที่ธนาคารให้กู้ยืม	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
9	9.4.1	ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหน่วยมูลค่าเพิ่ม	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
9	9.5.1	ค่าใช้จ่ายการวิจัยและพัฒนาคิดเป็นสัดส่วนต่อ GDP	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
9	9.5.2	นักวิจัย (เทียบเท่ากับการทำงานเต็มเวลา) ต่อประชากร 1,000,000 คน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
9	9.b.1	สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีระดับสูง และระดับกลางคิดเป็นสัดส่วนของมูลค่าเพิ่มรวมทั้งหมด	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
9	9.c.1	สัดส่วนของประชากรที่อยู่ในพื้นที่ที่มีสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำแนกตามเทคโนโลยี	ประชากรที่มีโทรศัพท์มือถือ	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
10	10.1.1	อัตราการเติบโตของการใช้จ่ายในครัวเรือน หรือรายได้ต่อหัวในกลุ่มประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าร้อยละ 40 และในกลุ่มประชากรทั้งหมด	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
10	10.2.1	สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของรายได้มัธยฐาน จำแนกตามกลุ่ม เพศ อายุและผู้พิการ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
10	10.3.1	สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติ หรือถูกล่วงละเมิดใน 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
10	10.4.1	ส่วนแบ่งแรงงานต่อ GDP	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
10	10.7.1	ค่าใช้จ่ายในการสรรหาคนใหม่ที่จ่ายโดยลูกจ้างคิดเป็นร้อยละของรายได้ประจำปีที่ได้รับจากประเทศปลายทาง	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
10	10.7.3	จำนวนผู้เสียชีวิตหรือสูญหายในกระบวนการอพยพไปยังประเทศปลายทาง	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
10	10.7.4	สัดส่วนของประชากรผู้ลี้ภัย จำแนกตามประเทศต้นทาง	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
11	11.1.1	สัดส่วนของประชากรในเขตเมืองที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ที่อยู่อาศัยนอกระบบ หรือที่ที่ไม่เหมาะสม	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
11	11.2.1	สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงการขนส่งสาธารณะได้อย่างสะดวก จำแนกตามกลุ่ม เพศ อายุ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
11	11.3.1	อัตราส่วนการใช้ที่ดินต่ออัตราการเติบโตของประชากร	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
11	11.3.2	สัดส่วนของเมืองที่มีโครงสร้างจากการมีส่วนร่วมโดยตรงของภาคประชาสังคมในการวางแผนและการจัดการซึ่งดำเนินการเป็นประจำและเป็นประชาธิปไตย	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
11	11.4.1	ผลรวมค่าใช้จ่ายต่อหัวเพื่อการสงวนรักษา การป้องกัน และการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและธรรมชาติ จำแนกตามประเภทแหล่งทุน (ภาครัฐ ภาคเอกชน) ประเภทของมรดก (ทางวัฒนธรรม ทางธรรมชาติ) และระดับของรัฐบาล (ประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น/เทศบาล)	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
11	11.5.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน	ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
11	11.5.2	การสูญเสียทางเศรษฐกิจโดยตรงอันมีผลต่อ GDP โลก	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
11	11.5.3	ความเสียหายทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นกับ (a) โครงสร้างพื้นฐาน (b) จำนวนบริการขั้นพื้นฐานที่ถูกทำให้หยุดชะงักจากสาธารณภัย	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
11	11.6.1	สัดส่วนของขยะมูลฝอยในเขตเมืองที่ถูกจัดเก็บเป็นประจำ และที่มีการทิ้ง ณ จุดสุดท้ายอย่างเหมาะสม จากปริมาณของเสียทั้งหมดที่เกิดจากเมืองนั้น	ขยะมูลฝอยชุมชนที่กำจัดถูกต้อง (ตัน/วัน)	กรมควบคุมมลพิษ
11	11.6.2	ระดับค่าเฉลี่ยทั้งปีของฝุ่นละอองขนาดเล็ก (ตัวอย่างเช่น PM2.5 และ PM10) ในเขตเมือง (ถ่วงน้ำหนักกับประชากร)	ข้อมูลฝุ่นละอองขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน (PM2.5)	กรมควบคุมมลพิษ
11	11.7.1	ส่วนแบ่งเฉลี่ยของพื้นที่เมืองที่ถูกสร้างขึ้นให้เป็นสถานที่ที่ใช้ประโยชน์สาธารณะสำหรับทุกคน จำแนกตามอายุ เพศ และบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
11	11.7.2	สัดส่วนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางร่างกาย หรือทางเพศ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพความพิการ และสถานที่เกิดเหตุในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
11	11.b.1	จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของประเทศ ด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนงานเซ็นไดด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558–2573	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
11	11.b.2	สัดส่วนของรัฐบาลท้องถิ่นที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ท้องถิ่นด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
12	12.3.1	(a) ดัชนีการสูญเสียอาหาร (b) ดัชนีของเสียอาหาร	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
12	12.4.2	(a) ของเสียอันตรายต่อหัว และ (b) สัดส่วนของเสียอันตรายที่ได้รับการบำบัดจำแนกตามวิธีการบำบัดของเสีย	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
12	12.5.1	อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ (Recycling Rate) ของประเทศ	อัตราการนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์	กรมควบคุมมลพิษ
12	12.7.1	จำนวนประเทศที่นำนโยบายและแผนปฏิบัติงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างที่ยั่งยืนในภาครัฐไปปฏิบัติ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
13	13.1.1	จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร 100,000 คน	ประชากรที่ประสบภัยพิบัติ	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
13	13.1.2	จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของประเทศ ด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับกรอบแผนงานเซ็นไดด้านการลดความเสี่ยงอันเนื่องมาจากภัยพิบัติ พ.ศ. 2558–2573	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
13	13.1.3	สัดส่วนของรัฐบาลท้องถิ่นที่ใช้และดำเนินการตามยุทธศาสตร์ท้องถิ่นด้านการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของประเทศในเรื่องการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
13	13.2.2	ผลรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี	ผลรวมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อปี	องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก
14	14.1.1	(a) ดัชนีปรากฏการณ์ยูโทรฟิเคชันริมชายฝั่งทะเล และ (b) ความหนาแน่นของขยะพลาสติก	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
14	14.3.1	ภาวะความเป็นกรด–ด่างของน้ำทะเลเฉลี่ย (pH) โดยวัดจากสถานีตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่เห็นชอบร่วมกัน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
14	14.5.1	ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
15	15.1.1	สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมด	สัดส่วนของเนื้อที่ป่าต่อพื้นที่ดินในจังหวัด	กรมป่าไม้
15	15.1.2	สัดส่วนของพื้นที่สำคัญสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพ ทั้งทางบกและในน้ำจืด ในเขตพื้นที่คุ้มครอง จำแนกตามประเภทของระบบนิเวศ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
15	15.3.1	สัดส่วนของพื้นที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมเทียบกับพื้นที่ดินทั้งหมด	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
15	15.4.1	ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่สำคัญสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพบนภูเขา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
15	15.4.2	(a) ดัชนีพื้นที่ภูเขาสีเขียว และ (b) สัดส่วนพื้นที่ภูเขาที่เสื่อมโทรม	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.1.1	จำนวนเหยื่อของการฆาตกรรมโดยเจตนา ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ และอายุ	สถิติคดีอาญาคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จำแนกตามประเภทความผิด รายจังหวัด	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
16	16.1.3	สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความรุนแรงทางด้านร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศ ในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	สถิติคดีอาญาคดีความผิดเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย และเพศ จำแนกตามประเภทความผิด รายจังหวัด	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
16	16.1.4	สัดส่วนประชากรที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพังในเวลากลางคืน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.2.1	สัดส่วนของเด็กอายุ 1–17 ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกาย และ/หรือข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.2.2	จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อจำนวนประชากร 100,000 คน จำแนกตามเพศ อายุ และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์	จำนวนผู้เสียหายในคดีค้ามนุษย์ (คน)	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
16	16.2.3	สัดส่วนของวัยรุ่นหญิงและชายอายุ 18–29 ปีที่เคยถูกกระทำความรุนแรงทางเพศก่อนอายุ 18 ปี	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.3.1	สัดส่วนของเหยื่อความรุนแรงในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา ซึ่งได้รายงานการกระทำอันรุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานที่ได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการในการแก้ปัญหาเหล่านี้	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.3.2	สัดส่วนของผู้ต้องขังที่ศาลยังไม่พิพากษาต่อจำนวนผู้ต้องขังทั้งหมด	รายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ	กรมราชทัณฑ์
16	16.3.3	สัดส่วนของประชากรที่เคยประสบข้อพิพาทในช่วง 2 ปีที่ผ่านมา และประชากรที่เคยเข้าถึงกลไกการระงับข้อพิพาททั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ จำแนกตามประเภทของกลไก	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.4.2	สัดส่วนของอาวุธที่ถูกยึดได้ ที่พบ หรือที่ยอมจำนนซึ่งแหล่งกำเนิดหรือบริบทที่ผิดกฎหมายถูกติดตาม หรือกำหนดโดยหน่วยงานที่สอดคล้องกับเครื่องมือระหว่างประเทศ	สถิติคดีอาญาคดีความผิดที่รัฐเป็นผู้เสียหาย จำแนกตามประเภทความผิด รายจังหวัด (อาวุธปืนและวัตถุระเบิด)	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
16	16.5.1	สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้สินบนหรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.5.2	สัดส่วนขององค์กรธุรกิจที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย 1 ครั้ง เพื่อให้สินบน หรือถูกเรียกสินบน โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา 12 เดือนที่ผ่านมา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.6.1	สัดส่วนของการใช้จ่ายภาครัฐขั้นพื้นฐานต่อจำนวนงบประมาณที่ได้รับอนุมัติแล้ว จำแนกตามหมวด (หรือจำแนกตามรหัสงบประมาณ หรือที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน)	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.6.2	สัดส่วนประชากรที่พึงพอใจกับการบริการสาธารณะครั้งล่าสุดที่ตนได้ใช้บริการ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
16	16.7.1	สัดส่วนตำแหน่งในสถาบันของรัฐระดับชาติและระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมถึง (a) สภานิติบัญญัติ (b) ข้าราชการพลเรือน และ (c) คณะตุลาการ เทียบกับการกระจายตัวระดับชาติ จำแนกตามเพศ อายุ ผู้พิการ และกลุ่มประชากร	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.7.2	สัดส่วนของประชากรที่เชื่อว่าการตัดสินใจนั้นมีความครอบคลุมและตอบสนอง จำแนกตามเพศ อายุ ความพิการ และกลุ่มประชากร	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.9.1	สัดส่วนของเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ที่มีการแจ้งเกิดกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำแนกตามอายุ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
	16.10.1	จำนวนคดีฆาตกรรม ลักพาตัว การถูกพราก การกักขังหน่วงเหนี่ยว การทรมานผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพทางการค้าและผู้ให้ความช่วยเหลือด้านสิทธิมนุษยชนในช่วง 12 เดือนที่ผ่านมา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
16	16.b.1	สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติ หรือถูกล่วงละเมิดใน 12 เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
17	17.1.1	ยอดรวมรายได้ภาครัฐ คิดเป็นสัดส่วนของ GDP จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้	ที่มารายได้รวมท้องถิ่น	สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
17	17.1.2	สัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษีภายในประเทศ	ที่มารายได้รวมท้องถิ่น	สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
17	17.6.1	สมาชิกบรอดแบนด์อินเทอร์เน็ตประจำ (fixed Internet broadband) ต่อประชากร 100 คน จำแนกตามระดับความเร็ว	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
17	17.8.1	สัดส่วนของประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต	ผู้ที่เคยใช้อินเทอร์เน็ต ที่มีอายุ 6 ปีขึ้นไป และอาจเป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตภายนอกพื้นที่จังหวัด	สำนักงานสถิติแห่งชาติ
17	17.17.1	มูลค่าเงินลงทุนในรูปดอลลาร์สหรัฐ ที่จัดสรรให้แก่โครงการร่วมลงทุนระหว่างรัฐและเอกชนสำหรับโครงสร้างพื้นฐาน	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	ชื่อตัวชี้วัด	ชื่อชุดข้อมูล	แหล่งที่มาของข้อมูล
17	17.19.1	มูลค่าเงินดอลลาร์ของทรัพยากรที่ใช้ในการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล
17	17.19.2	สัดส่วนของประเทศที่ (a) มีการจัดทำสำมะโนประชากรและเคหะอย่างน้อยหนึ่งครั้งในรอบ 10 ปีที่ผ่านมา และ (b) บรรลุการจดทะเบียนเกิด 100 เปอร์เซ็นต์ และจดทะเบียนการตาย 80 เปอร์เซ็นต์	ไม่มีข้อมูล	ไม่มีข้อมูล

ภาคผนวก ข ผลการสำรวจความคิดเห็นของประชาชน

ผลจากการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนจากกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดระยองจำนวนทั้งสิ้น 400 ตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่มีอายุอยู่ในช่วง 36–45 ปี (ร้อยละ 30.25) สำเร็จการศึกษาสูงสุดระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า (ร้อยละ 40.5) ส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 98) และมีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 69) ด้านเศรษฐกิจพบว่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพหลักเป็นพนักงานเอกชน (ร้อยละ 37.5) โดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 20,001–40,000 บาท (ร้อยละ 37.5)

ในด้านของความเปราะบางพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 400 ตัวอย่าง มีสัดส่วนประมาณร้อยละ 77.50 ที่เป็นกลุ่มไม่มีสภาพเปราะบาง ในขณะที่อีกประมาณร้อยละ 22.50 เป็นกลุ่มมีสภาพเปราะบาง โดยจำนวนตัวอย่างที่มีสภาพเปราะบางส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ ร้อยละ 74.44 รองลงมาเป็นภาวะที่เจ็บป่วยทางกาย เช่น ผู้ป่วยที่รักษาไม่หาย ผู้ป่วยฉุกเฉิน ร้อยละ 14.44 และแม่เลี้ยงเดี่ยว ร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

โดยผลจากการสำรวจจะสามารถแยกออกเป็น 2 ประเด็นได้แก่ (1) ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต และ (2) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) ความคิดเห็นต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต

โดยผลการสำรวจประชาชนต่อประเด็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 มิติ โดยสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

มิติที่ 1 ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต

ค่าเฉลี่ยความจำเป็นเร่งด่วนของทั้ง 17 เป้าหมายอยู่ในช่วง 7.62–8.53 คะแนน โดยมีค่าเฉลี่ยรวมค่อนข้างสูงและใกล้เคียงกันในทุกเป้าหมาย (ส่วนต่างระหว่างค่าสูงสุดและต่ำสุดเพียง 0.91 คะแนน) สะท้อนว่าประชาชนให้ความสำคัญกับทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับใกล้เคียงกัน โดยสามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุดได้ดังต่อไปนี้

- ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ามีความจำเป็นเร่งด่วนสูงสุดคือ SDG 13 แก้ปัญหาโลกร้อน (M = 8.53, S.D. = 2.19) SDG 1 ความยากจนต้องหมดไป SDG 12 บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ และ SDG 16 สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 8.48 (S.D. = 2.18, 2.14 และ 2.21 ตามลำดับ)
- ความจำเป็นเร่งด่วนรองลงมาคือ SDG 14 ชีวิตในน้ำ (M = 8.44, S.D. = 2.19) SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ (M = 8.39, S.D. = 2.16) SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย (M = 8.35, S.D. = 2.33) และ SDG 8 งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโต (M = 8.34, S.D. = 2.30)

— ส่วนกลุ่มที่มีความจำเป็นต่ำสุด ได้แก่ SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ (M = 7.62, S.D. = 2.44) และ SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ (M = 7.90, S.D. = 2.51) ซึ่งมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดในมิตินี้ด้วยเช่นกัน แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อสองประเด็นนี้มีการกระจายตัวมากกว่าประเด็นอื่น กล่าวคือมีความเห็นไม่ตรงกันมากกว่าเรื่องอื่นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนหรือไม่

มิติที่ 2 การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ

ค่าเฉลี่ยในมิตินี้อยู่ในช่วง 4.77–5.43 คะแนน ซึ่งต่ำกว่ามิติความจำเป็นเร่งด่วนอย่างมีนัยสำคัญในทุกเป้าหมาย และอยู่ในระดับปานกลางค่อนไปทางต่ำเมื่อเทียบกับคะแนนเต็ม 10 โดยสามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุดได้ดังต่อไปนี้

— การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ (M = 5.43, S.D. = 2.93)

— การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาคือ SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ (M = 5.41, S.D. = 3.09) และ SDG 12 บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ (M = 5.26, S.D. = 3.10)

— การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ SDG 16 สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง (M = 4.77, S.D. = 3.22) และ SDG 1 ความยากจนต้องหมดไป (M = 4.84, S.D. = 3.05)

โดยเมื่อพิจารณาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานพบว่าอยู่ในช่วง 2.93–3.22 ซึ่งสูงกว่าค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของมิติความจำเป็นเร่งด่วนอย่างชัดเจนในทุกเป้าหมาย บ่งชี้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้หรือประสบการณ์ต่อการดำเนินงานของภาครัฐที่แตกต่างกันมากกว่าความเห็นเรื่องความจำเป็นเร่งด่วน

มิติที่ 3 ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการของภาครัฐ

ค่าเฉลี่ยในมิตินี้อยู่ในช่วง 4.27–5.25 คะแนน ซึ่งต่ำที่สุดในบรรดาทั้งสามมิติ และมีทิศทางลดลงจากมิติการดำเนินการเกือบทุกเป้าหมาย โดยสามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุดได้ดังต่อไปนี้

— ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไขที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดยังคงเป็น SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ (M = 5.25, S.D. = 2.95)

— ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไขที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาคือ SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ (M = 5.22, S.D. = 3.03)

— ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไขที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ SDG 1 ความยากจนต้องหมดไป (M = 4.27, S.D. = 3.02) รองลงมาคือ SDG 13 แก้ปัญหาโลกร้อน (M = 4.60, S.D. = 3.23)

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในมิตินี้อยู่ในช่วง 2.95 – 3.34 ซึ่งเป็นช่วงที่กว้างที่สุดในสามมิติ โดยเฉพาะ SDG 16 ที่มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดถึง 3.34 สะท้อนว่าประชาชนมีความเห็นแตกต่างกันมากที่สุดต่อผลลัพธ์ของการดำเนินงานด้านสันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง

โดยสรุปจากทั้ง 3 มิติในข้างต้นจะเห็นได้ว่า ค่าเฉลี่ยความจำเป็นเร่งด่วนสูงกว่าค่าเฉลี่ยการดำเนินการของภาครัฐและผลลัพธ์การดำเนินการอย่างชัดเจนในทุกเป้าหมายทั้ง 17 ข้อ สะท้อนช่องว่างระหว่างความคาดหวังของประชาชนกับการดำเนินงานจริงของภาครัฐเป็นปัญหาเชิงระบบ ไม่ใช่ปัญหาเฉพาะจุด โดยเป้าหมายที่มีช่องว่างสูงสุด ได้แก่ SDG 16 (สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง) SDG 13 (แก้ปัญหาโลกร้อน) และ SDG 1 (ความยากจนต้องหมดไป) ซึ่งควรได้รับการจัดลำดับความสำคัญสูงสุดในการพัฒนา

ผลการสำรวจความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ จังหวัดระยอง

ตารางที่ 26: ผลการสำรวจความจำเป็นเร่งด่วนและการดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ จังหวัดระยอง

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการ	
	M	S.D.	M	S.D.	M	S.D.
SDG 1 ความยากจนต้องหมดไป	8.48	2.18	4.84	3.05	4.27	3.02
การแก้ไขความยากจน	8.48	2.18	4.84	3.05	4.27	3.02
SDG 2 ความอดอยากต้องหมดไป	8.07	2.30	4.97	3.03	4.64	3.04
การพัฒนาเกษตรรายย่อยเพื่อส่งเสริมระบบอาหารที่ยั่งยืน	8.09	2.35	4.81	2.97	4.44	2.97
การมีสุขภาพและโภชนาการที่ดี	8.05	2.24	5.13	3.09	4.84	3.10
SDG 3 สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี	8.20	2.31	4.94	3.09	4.84	3.09
การมีสุขภาพจิตที่ดี (Mental Health)	7.95	2.31	4.80	3.05	4.72	3.07
ความปลอดภัยบนท้องถนน	8.46	2.28	5.09	3.12	4.95	3.10
SDG 4 การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.39	2.16	5.43	2.93	5.25	2.95
การศึกษาที่มีคุณภาพ	8.54	2.12	5.66	2.91	5.39	2.92
การมีทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพ	8.25	2.19	5.20	2.93	5.11	2.98
SDG 5 ความเท่าเทียมทางเพศ	7.90	2.51	5.06	3.00	4.86	2.99
การขจัดความรุนแรงทางเพศในพื้นที่ส่วนตัวและสาธารณะ	7.90	2.51	5.06	3.00	4.86	2.99
SDG 6 น้ำสะอาดและสุขอนามัย	8.35	2.33	5.01	3.18	4.77	3.12
การมีและเข้าถึงน้ำสะอาดสำหรับดื่มและใช้	8.26	2.45	5.13	3.15	4.88	3.13
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ	8.44	2.19	4.89	3.22	4.66	3.12
SDG 7 พลังงานสะอาด ราคาถูก	8.01	2.39	4.96	3.05	4.66	3.06
การมีและเข้าถึงพลังงานสะอาดได้อย่างถ้วนหน้า	8.01	2.39	4.96	3.05	4.66	3.06

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการ	
	M	S.D.	M	S.D.	M	S.D.
SDG 8 งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโต	8.34	2.30	5.23	3.08	4.89	3.05
การจ้างงานและเข้าถึงโอกาสการทำงานที่ดี	8.34	2.30	5.23	3.08	4.89	3.05
SDG 9 อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน	8.01	2.31	5.00	3.20	4.78	3.15
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว	8.01	2.31	5.00	3.20	4.78	3.15
SDG 10 ลดความเหลื่อมล้ำ	7.62	2.44	5.41	3.09	5.22	3.03
การมีส่วนร่วมและเข้าถึงโอกาสอย่างเท่าเทียมของผู้หญิงและผู้มีความหลากหลายทางเพศ	7.62	2.44	5.41	3.09	5.22	3.03
SDG 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน	8.01	2.31	5.00	3.20	4.78	3.15
การปรับตัวสู่การเป็นเศรษฐกิจสีเขียว	8.01	2.31	5.00	3.20	4.78	3.15
SDG 12 บริโภคและผลิตอย่างมีความรับผิดชอบ	8.48	2.14	5.26	3.10	5.07	3.18
การจัดการขยะ (Reduce Reuse Recycle)	8.48	2.14	5.26	3.10	5.07	3.18
SDG 13 แก้ปัญหาโลกร้อน	8.53	2.19	4.86	3.20	4.60	3.23
การแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ	8.64	2.13	4.75	3.21	4.56	3.22
การสร้างความตระหนักรู้ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือภาวะโลกรวนและภาวะโลกร้อน	8.42	2.23	4.96	3.19	4.64	3.23
SDG 14 ชีวิตในน้ำ	8.44	2.19	4.89	3.22	4.66	3.12
การแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำ	8.44	2.19	4.89	3.22	4.66	3.12
SDG 15 ชีวิตบนบก	8.24	2.22	5.04	3.15	4.77	3.14
การรับมือและลดผลกระทบจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ	8.20	2.14	4.95	3.20	4.64	3.16

ประเด็นการพัฒนา	ความจำเป็นเร่งด่วนต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต		การดำเนินการของภาครัฐ			
			การดำเนินการแก้ไขปัญหาของภาครัฐ		ผลลัพธ์การดำเนินการแก้ไข/จัดการ	
	M	S.D.	M	S.D.	M	S.D.
การจัดการพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียวอย่างมีส่วนร่วม	8.28	2.30	5.12	3.09	4.90	3.12
SDG 16 สันติภาพ ยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง	8.48	2.21	4.77	3.22	4.73	3.34
การจัดการบริการสาธารณะที่มีคุณภาพและเผยแพร่ข้อมูลสาธารณะอย่างโปร่งใส	8.48	2.21	4.77	3.22	4.73	3.34
SDG 17 ร่วมมือเพื่อพิชิตเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน	8.06	2.44	4.94	3.18	4.66	3.10
การมีส่วนร่วมในการเสนอนโยบายเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	8.06	2.44	4.94	3.18	4.66	3.10

หมายเหตุ: M หมายถึง ค่าเฉลี่ย, S.D. หมายถึง ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(2) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิต

จากการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างพบว่า แนวทางการพัฒนาที่ประชาชนเสนอมากที่สุด คือ การพัฒนาและปรับปรุงนโยบายท้องถิ่น (ร้อยละ 22.56) และการป้องกันการทุจริตพร้อมเพิ่มความโปร่งใส (ร้อยละ 17.15) ซึ่งสอดคล้องโดยตรงกับข้อค้นพบในข้อ 2 ที่ว่า SDG 16 มีช่องว่างสูงสุด แสดงให้เห็นว่าประชาชนมองเห็นปัญหาเชิงโครงสร้างของภาครัฐและเสนอทางแก้ที่ตรงจุด รองลงมาคือการควบคุมมลพิษอุตสาหกรรมและดูแลสุขภาพ (ร้อยละ 14.92) ซึ่งเชื่อมโยงกับ SDG 13 และ SDG 3 ที่มีความจำเป็นเร่งด่วนสูงเช่นกัน

ผลการสำรวจแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของจังหวัดระยอง

ตารางที่ 27: ผลการสำรวจแนวทางพัฒนาคุณภาพชีวิตของจังหวัดระยอง

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของจังหวัดระยอง	จำนวน	ร้อยละ
มีการพัฒนาและปรับปรุงนโยบายของท้องถิ่นที่เหมาะสม	263	22.56
ไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันและเพิ่มประสิทธิภาพการเปิดเผยข้อมูลเพื่อการบริหารงานที่โปร่งใส	200	17.15
การควบคุมมลพิษจากอุตสาหกรรมและดูแลสุขภาพประชาชน	174	14.92
มีการจัดทำโครงการด้านสังคมและเศรษฐกิจเพื่อการพัฒนาในท้องถิ่นอย่างทั่วถึง	162	13.89
มีการสร้างความร่วมมือในการกำหนดนโยบายพัฒนาชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ	96	8.23
มีการกระจายทรัพยากรทุนและอำนาจ ในการบริหารจัดการท้องถิ่น	94	8.06
มีการให้ความรู้ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการขยะ	91	7.80
มีพื้นที่แลกเปลี่ยนองค์ความรู้ท้องถิ่นระหว่างสมาชิกในชุมชนและนำมาปรับใช้กับการพัฒนา	50	4.29
มีการส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมในชุมชนอย่างเท่าเทียมในทุกเพศสภาพ	36	3.09

หมายเหตุ: เลือกตอบได้ 3 ข้อ โดยมีผู้ตอบจำนวน 400 ตัวอย่าง